

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Mai 1958.

Hr. Ing. Jørgen Gløersen,

Da vi har den samme
interesse for genealogi er det
mig en glede å sende Dem
min bok om slkten Parr

Knut Egberg,

Opptegnelser om

SLEKTEN PARR

og dens ætlinger

WESTYE PARR EGEBERG

Opptegnelser om

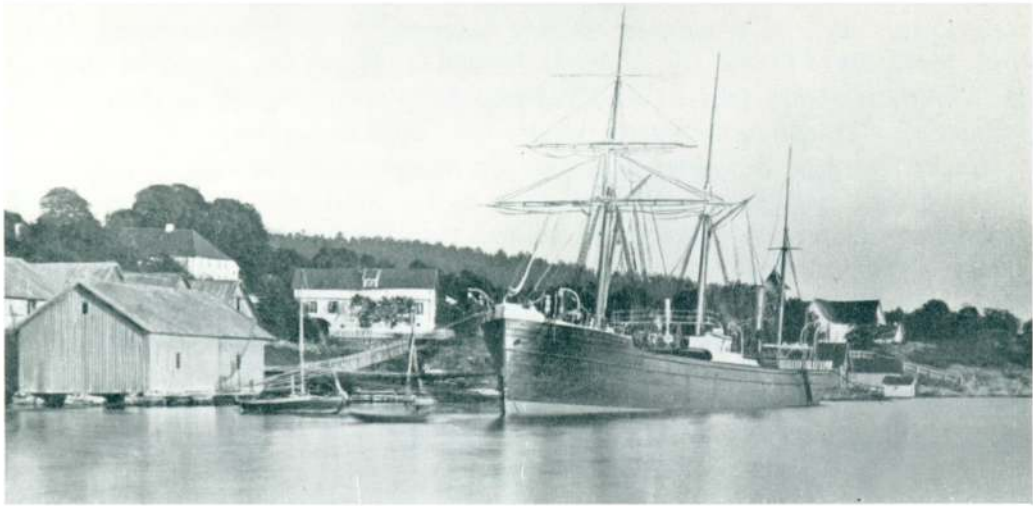
SLEKTEN PARR

og dens ætlinger

DET MALLINGSKE BOKTRYKKERI

OSLO 1957

TRYKT SOM MANUSKRIFT
FOR PARR-SLEKTENS ÆTLINGER

Søren A. Parrs hjem i Drøbak. Til venstre sjøboden, bak den ishus, over disse Skrivergaarden; tilhøyre for denne „Parrvillaen” med have, som strakte seg helt til Drøbak Kirke. Dampbåten laster is. — Søndenfor nok en sjøbod samt badehuset.

Blandt de mange fremmede innflyttere som i den nyere tids historie kommer og slår rot i vårt land og får efterslekt her, er de engelske ikke de tallrikeste. Langt tallrikere var strømmen som kom fra unionslandet Danmark, dets sørlige grenselandskaper og de tyske småstater. Overalt i landet, i bygd og by kan en treffe på deres spor i vårt ættesamfunn. Også fra andre land rundt Nordsjøen, Holland, Skottland, kom der tilførsel av fremmed blod. Innvandring av skotsk opprinnelse hadde nok en tid en ganske tallrik spredning i Vestlandets byer og kystdistrikter, men blir sjelden varig representert i Østnorge.

Blandt engelske slektsnavn som trer mere i forgrunnen i nyere tid her østpå møter oss navnet **Parr** fra Yorkshire, og ved flere representanter fra 1700-tallets slutt og utover i 1800-årene blir det kjent og spiller i sin periode en mere fremtredende rolle omkring Oslofjorden og da særlig i Drøbak og senere i hovedstaden Christiania. Navnet fikk i begynnelsen av 1800-årene en god klang i handel og skipsfart, og Parrslektens ætlinger kom gjennom forbindelsen med en rekke kjente og fremtredende slekter til å spille en rolle som fortjener oppmerksomhet nedover mot våre dager.

Blandt de mange familienavn som gjennom ekteskap eller avstamningstråder sogner til slekten Parr møter vi: *Fearnley, Braadland, Angell, Brandt-Darre, Peterson, Faye, Nyquist, Lampe, Bruusgaard, Aubert, Anker, Tandberg, Urbye, Eger, Hansson,*

Egeberg, Wedel Jarlsberg, Eek, Klaveness, Aall, Finne, Berg, Løvenskiold, Wilhelmsen, Backer Grøndahl, Mellbye, Treider, Mørch, Fermann, Henriksen o. fl. — og av mere kjente navn fra nabolandet Sverige: Dickson, Keiller, Kuylenstierna, Lamm, Grill, Posse, De la Gardie. De er alle på forskjellig måte å føre tilbake til ekteparet fra Yorkshire, Henry **Parr** og Ann **Fearnley**, hvis barn representerer slektens overflytning til vårt land og fikk varig rotfeste her i 1800-årenes Norge.

De her foreliggende opptegnelser som ble påbegyndt for omtrent en mannsalder siden og stort sett ble avsluttet i 1940-årene tok ikke sikte på noen faglig fremtredende plass mellom genealogiske verker. De er samlet og satt sammen som amatører pleier gjøre det i ledige timer og med flere mellomrom. Heller ikke tar de sikte på å bli noe biografisk uttømmende samlerverk om medlemmer og ætlinger av den fremmede slekten, hvis navn står på tittelbladet og som ble så raskt og fast innforlivet med mennesker og miljø i det nye fedreland. Den lille boken er alene resultatet av en privatmanns interesse for slekten og dens innsats og dens vidtspredte ætlingers fellesskap, ikke minst fellesskapet med en av stamfedrene, Søren A. Parr som utgiveren personlig har kjent og satt pris på og hvis minne fortjener å leve.

Efter arbeidets avslutning i 1940-årene er der gjort endel tilføyelser fra nyere tid uten at utgiveren har følt seg forpliktet til noen gjennomført komplettering av stoffet. Plass til supplering er levnet de ætlinger som måtte ønske det, og adskillig nyere stoff kan i tilfelle lett hentes fra andre tilgjengelige kilder. Opptegnelsene er trykt som manuskript og for de beslektede familiers medlemmer.

Endel av billedstoffet har ikke tidligere vært offentliggjort og vil således være nytt for de fleste av bokens personer. Fra Drøbak hvor slektsnavnet engang spillet en rolle, vil man finne bilder omkring „Parrgaarden” som i teksten har fått sitt eget kapittel. Også opplysningene fra seilskutenes tid og om den store iseksporten tør være nye for de fleste og ha krav på litt interesse hos mange.

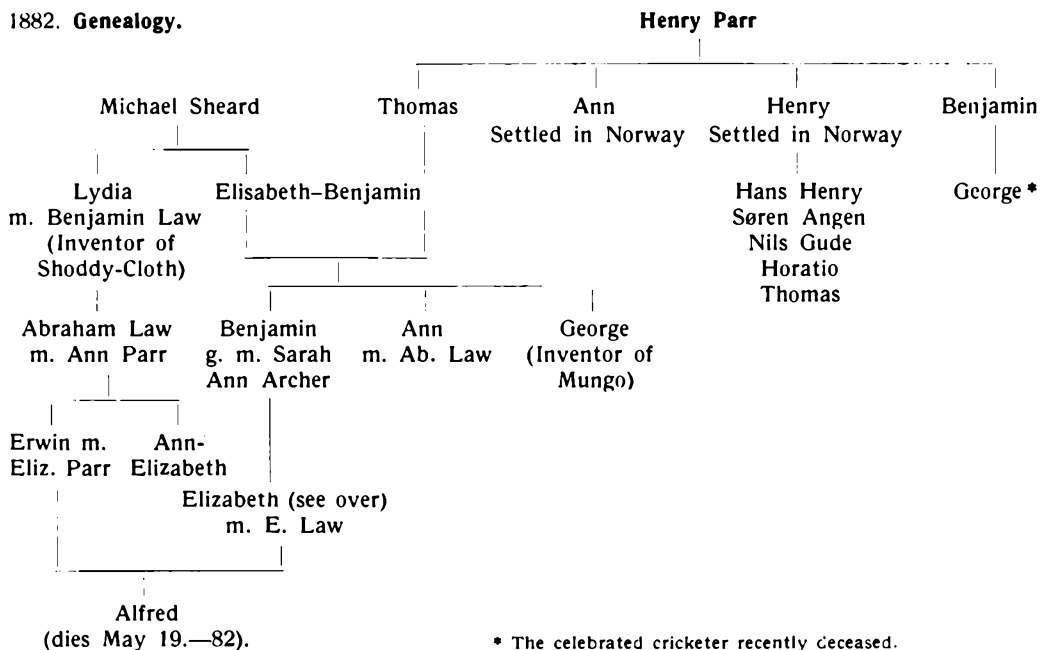
STAMFAREN

Stamfaren, den første Henry Parr som vi kjenner til, var gift med Ann Fearnley, f. 1735, d. 3. august 1811. Vi har ingen opplysninger om at disse noensinne har vært i Norge.

Mine venner, skipsreder Thomas Fearnley og hans bror godseier Niels O. Young Fearnley mottok i sin tid en opplysning om at Henry Parr skulle være fra Preston i Lancashire. Men min bestefar Søren A. Parr har selv fortalt meg, at Henry Parr kom fra Hackmond Wyck i Yorkshire dit han vel da hadde flyttet og ble gift med Ann Fearnley som bodde der som datter av Randolph Fearnley og Elisabeth Wood. Hennes bror, Thomas Fearnley var født i Hackmond Wyck i 1729 og kom første gang til Norge i 1753 som kommisjonær for et engelsk firma i Hull. Han kom noen år etter tilbake til Norge i Fredrikshald, hvor han i 1759 tok norsk kjøpmanns brev og slo seg ned.

I årene omkring 1910 oppsøkte jeg min mors fetter Oswald Parr (1848—1932) som hadde korrespondert med engelske slektninger, men dessverre med magert resultat. Endel av en stamtavle oppføres her:

1882. Genealogy.

Jeg har ingen opplysninger om Henry Parr l's livsstilling, men sikkert er det at han døde i 1774 etterlatende seg enke med 7 barn. Deres sønner Thomas og Benjamin må den gang ha vært såpass store at de kunne greie seg selv. De forble i England. Thomas Parr endte som „victualler near Leeds” og Benjamin Parr som clothmaker i Grandham (iflg. Oswald Parr). Iflg. brev av 27. april 1858 til Søren A. Parr fra mrs. Anne Firth, Carr House, Berstal, N. Leeds, er dennes mor Sarah Kershaw født Parr og tante Ann Harrison, begge døtre av Thomas Parr. Av Oswald Parr har jeg fått kopi av et brev datert 14. november 1898 fra presten i Kinver Vicarcize, Stowbridge, England, rev. John Hodgson, som sier at „the register of this parish of Kinver begins in 1550” og han oversender et utdrag av alle navn Parr siden den tid. Men denne liste gir oss dessverre ikke noen opplysninger av interesse for oss. Han sender også en liste over kilde-skrifter og genealogiske opplysninger som er utgitt om familien Parr eller Parre i England. Jeg har ikke hørt at Oswald Parr har undersøkt disse eller gjort andre skritt til å få nærmere opplysninger om familien. Kopi av brevet og de to oppgaver er i utgiverens besiddelse.

Da Ann Parr f. Fearnley ble enke, ble hendes fem andre barn etterhvert sendt over til broren i Fredrikshald, Thomas Fearnley I (1729—1798). Gutten **Henry II** var bare to år da faren døde, og sannsynligvis den yngste av de 7 barn. Han ble stamfar til den norske gren av familien Parr. De 4 døtre var Eliza, Nancy, Mary og Sarah. Ann Parr døde 3. august 1811 i Batley i Yorkshire. Hennes minneord lyder:

In memory of **Anna, Relict of Henry Parr** of this town

She departed this life on the 3rd August 1811 in the 77th year of her age
 „Farewell dear shade, Thy trials now are o'er
 and pain and sickness will afflict no more
 sweet be the slumber, peacefull thy repose
 till the last morn its orient beam disclose
 then when the great archangels potent sound
 shall echo through creations ample round
 may thy loved dust reviving at the call
 meet his eternal smile who died for all.”

Min venn Thomas Fearnley forteller at min tippoldemor Ann Parr i daglig tale kaldtes for Nancy. Hennes far Randolph Fearnley er vår felles tipp-tipp-oldefar.

*

- II. **Henry Parr**, den engelske stamfars sønn, grosserer, skibsreder, konsul, f. 13. november 1772 i Hackmond Wyck i Yorkshire, døpt i Birstall Church, d. 2. november 1859 i Drøbak. Han var gift med Ragne Christiane **Giede**, f. 10. juni 1788, d. 29. juli 1849 (datter av proviantforvalter ved Søetatens Proviantgaard i Kjøbenhavn, Christian Giede, f. 20. september 1733, d. 3. november 1796, i hans tredje ekteskap med Ragne Angell.) Min grandtante,

fru Emilie Parr, f. Mellbye, enke efter o.r.sakfører Niels Giede Parr (f. 11. juni 1820, d. 20. april 1893) fortalte meg den 28. mai 1909 følgende om sin svigerfar:

... Henry Parr var overmaade heftig og meget frygtet af børnene. Nils Parr sagde at han altid gik paa tærne hjemme, figurlig talt for ikke at irritere eller saare sin strenge Fader. Da en af sønnene en gang sladret paa en broder, fik førstnevnte ordentlig juling. Han var i det hele taget mere frygtet end elsket. Alle sønnene var sterke og kraftige, men blev deres opdragelse forsømt paa grund av moderens svagelighet, der tvang hende til for det meste at holde sig i soveværelset. Hun bortskjæmte Hans Parr især og han blev en despot hjemme, men en høflig selskabsmand. Han var ualmindelig vakker, den smukkeste af sønnene, der i grunden alle var pene. Henry Parr var en kundskapsrig mand og hadde i Christian Magnus Falsen (Eidsvoldsmanden) en personlig ven. Hans hustru, der var danskfødt, var en nydelig dame som forstod at representere, hendes brødre hadde alle store stillinger i Danmark. —

Henry Parr ligger i fellesgrav med sin sønn Søren A. Parr i Drøbak.

Av de 4 søstre ble

Elizabeth iflg. Oswald Parr, første gang gift med en danske Harritzlef (fra Haderslev?). Annen gang med Kjøbmand Morten Luther Mørch, f. 1790, iflg. Delgobes stamtavler i Statsarkivet.

Nancy, f. i England 23. desember 1763, d. i Drøbak 11. september 1826, ble g. m. skibskaptein, senere skipsreder og lastehandler Hans Angell, f. i Larvik 21. mars 1757, d. i Drøbak 11. april 1815. De hadde en sønn, Hans Henry Angell, f. 24. november 1790, d. 29. desember 1834, som har mange etterkommere.

Mary var g. m. „en jurist ved navn Tom på Øland“, men mon dette ikke burde være Lolland, i såfall også dansk.

Sarah (Sally) ble g. m. Abraham Samuelsen i Drøbak.

*

Kong Christian Frederik som passerte Drøbak 18. juni 1814, skriver i sin dagbok: „... forbi Korsødegaarden begav jeg mig til hest til Drøbak og steg af udenfor den lille By hos Captain Angel en lille Stund blot for at give Byens Indvaanere Tid til at lave sig til at modtage mig. Uagtet de først Aftenen forud havde faaet at vide at jeg agtede at besøge dem, var der dog rejst en Æresport, og nogle unge Piger og Borgere stode paa begge Sider og strødde Blomster paa Veien. Stedets Præst holdt en lille Tale, jeg besvarede saa godt jeg kunde. En Dame, fru Parr, søster til fru Holsten, overrakte mig en Egekrands. Jeg spiste til Aften hos Captain Angel, hvor endel Herrer og Damer gjorde mig deres Opvartning efter min Tilbagekomst fra Kaholmen, hvor man er ifærd med at opkaste et Batteri.

Jeg fandt Stemningen særdeles rosværdig hos disse brave Folk. Kl. 12½ afreiste jeg tilsøs, og om Morgen kl. 6 steg jeg iland paa Ladegaardsøen."

Ovennevnte fru Parr må ha vært min oldemor Ragne Christiane, født Giede.

*

- III. 1. **Hans Henry Parr**, f. 21. november 1811, d. 2. mars 1891, f. og d. i Drøbak, gift samme sted 18. oktober 1844 med **Laura Elise Birgithe Jørgensen**, f. 13. desember 1826, d. s. st. 8. juni 1892. Hun var søster av Søren A. Parr's hustru Hannah, men trods dette nære slektsskap var der liten forbindelse mellom familiene, i hvert fall efter at de begge i slutten av 1860-årene flyttet til Christiania. I 1855—56 eide Hans Henry Parr følgende skuter:

		Fører:
„Josephine”	86½ kom. læster	C. Jahnsen
„Argo”	66½ —,,—	A. Nielsen
„Njord”	85 —,,—	ikke angitt
„Oscar”	122 —,,—	J. Abrahamsen
„Christine Parr”	151½ —,,—	C. Tofte
		G. W. Lehmann

I 1864:

„Josephine”	86½ kom. læster	C. Jahnsen
„Njord”	85 —,,—	J. Johannesen
„Mathilde”	90½ —,,—	M. Larsen
„Oscar”	122 —,,—	C. G. Hansen
„Henry Parr”	202 —,,—	C. Lehmann

Foruten seilskibsrederi drev han også trelastforretning — rundlast og en del skåren last fra hans lille sagbruk på Husvik. Eiendommen hadde en lang strandlinje til Vindfangerbukten hvor der i vintermånedene lå mange skuter i opplag. Det var derfor naturlig at han også drev et skibsverft som hadde god beskjeftigelse med overhaling av flåten. Trelastforretningen gikk over til hans eldste sønn Oswald, som etablerte sig i Christiania vesentlig som eksportør av rundlast under firmanavnet O. Parr & Co. Westye Egeberg & Co. hadde megen forbindelse med dette firma, som leverte dekkslast til de skuter som skulde til England med høvlet last i rummet. Skutene burde ikke være dårligere klasse enn B. I. da de ofte måtte ligge „not always afloat” — altså i sølen i de små engelske havner, uten ordentlige dokker, når det var ebbe.

Han bodde på Husvik hvor han førte opp en stor ny hovedbygning som ikke ble fullført, men gjort om til låve. Antagelig må han ha oppgitt tanken på en mere representativ bolig da han flyttet til hovedstaden. Begravet i Drøbak.

7 barn — IV 1—7.

- IV. 1. **Henriette**, f. 21. februar 1847, d. 29. oktober 1918, ugift.

- IV. 2. **Oswald Helle Gottlieb Giede Parr**, trelasthandler, f. 12. desember 1848, d. 1. desember 1932, g. 30. april 1892 med **Clara Hansen**, f. 24. juli 1869 (datter av skibsreder i Tønsberg Johannes Hansen, f. 4. januar 1836, d. 24. august 1904 og Jeanette Marie Johannessen, f. 18. april 1841, d. 14. februar 1928). 4 barn: V 1—4.
- V. 1. **Jean Conrad Alphons Parr**, f. 18. april 1893, ingeniør i Oslo. Gift 7. februar 1951 med **Milly Nielsen**, f. 23. april 1908.
- V. 2. **Hugo Ragnar Parr**, f. 11. februar 1894, advokat i Stavanger, g. 23. juni 1920 med **Astrid Braadland**, f. 19. september 1896 (datter av fabrikkier i Stavanger, John Braadland, f. i Stavanger 7. september 1870, d. s. st. 6. mai 1909 og Alvilde Øvregaard, f. i Stavanger 19. april 1872). Ett barn VI. 1.
- VI. 1. **John Ragnar Parr**, overrettssakfører, f. 19. juni 1921, g. 10. september 1946 med **Inger Årskog**, (datter av disp. Årskog). Skilt. En sønn:
- VII. 1. **Hugo Ragnar Parr**, f. 24. mars 1947.
John Ragnar g. 2. gang 19. juni 1953 med **Lisen Endresen**, Stavanger. 2 barn:
- VII. 2. **Vibeke Parr**, f. 7. februar 1955.
- VII. 3. **John Parr**, f. 2. mai 1956.
- V. 3. **Evelyn Anna Catharina Clara Parr**, f. 3. november 1899, g. 5. juli 1924 med **Otto Michael Gunderud**, f. 15. desember 1884, (s. av Even Gunderud, f. 13. juli 1843 og Hanne Eriksen). Ett barn VI. 1.
- VI. 1. **Helen Parr Gunderud**, f. 10. april 1925, g. 1953 med mr. **John Dû Cussé Hill**, f. 1918, England.
- V. 4. **Lilly Laura Adele Giede Parr**, f. 8. august 1909, g. 1935 med direktør for Det danske Vaktkompani **Julius Peter Schou**, f. 16. september 1910.
- IV. 3. **Fred King Parr**, oberstløytnant, R.S.W.O., R.Pr.R.Ø., 4. kl., f. 21. august 1850, d. 14. mars 1943, g. 11. mai 1881 med **Clara Brandt Darre**, f. 1. august 1857, d. 27. oktober 1891 (d. av kgl. fullmektig skibsreder Nils Stockfleth Brandt-Darre, f. 23. mars 1832, d. 26. juni 1876 og Constance Peterson, f. på Moss 3. september 1838, d. 25. februar 1911). 3 barn: V 1—3.
- V. 1. **Fredrik Parr**, f. 25. mars 1882, d. mars 1952. Ingeniør. Gift 10. november 1924 med **Anne Margrethe Hohmann**, f. 28. juli 1893 i Königsberg, Preussen. En sønn.
- VI. 1. **Hans Fredrik Parr**, fenrik, f. 19. august 1932.
- V. 2. **Laura Parr**, f. 12. oktober 1883, g. 25. august 1909 med **Wilhelm Nicolay Faye**, f. 3. januar 1881, oberst, R. St. O. O., K. Sv. S. O., R. F. V. R. O., Off. N. O- N. O. (s. av lensmann i Fet, Gabriel Antonio Faye, f. 21. april 1832, d. 1. august 1909 og Fernanda Augusta Landmark, f. i Strandebarm, Hardanger 7. juni 1841, d. 19. mars 1919).

- 5 barn: V 1—5.
- VI. 1. **Fredrik Wilhelm Faye**, f. 24. juli 1910, d. 11. januar 1917.
- VI. 2. **Clara Faye**, f. 7. juni 1914.
- VI. 3. **Fernanda Faye**, f. 14. juni 1918.
- VI. 4. **Wilhelm Parr Faye**, f. 18. juli 1920.
- VI. 5. **Hans Faye**, f. 1925, d. 1927.
- V. 3. **Constance Parr**, f. 24. desember 1884, g. 8. april 1911 med **Ludvig Bauman Nyquist**, f. 20. september 1878, infanterikaptein (s. av distriktslege Nils August Nyquist, f. på Moss 4. juni 1837, d. i Drammen 12. juli 1921 og Margrethe Sophie Augusta Hartmann, f. i Kongsberg 24. august 1846, d. 1921). 3 barn: VI. 1—3.
- VI. 1. **Fredrik Nyquist**, f. 12. september 1913 i Kristiansand S., g. 30. desember 1950 med **Berit Hedberg**, f. 9. mai 1931. 2 barn VII. 1—2.
- VII. 1. **Bente Cathrine Nyquist**, f. 20. april 1952.
- VII. 2. **Cecilie Nyquist**, f. 20. oktober 1954.
- VI. 2. **Signe Margrethe Nyquist**, f. 11. august 1918 i Sandviken, g. 27. juni 1945 med tannlege **Olaf Strømme**, f. 28. april 1915. 3 barn VII. 1—3.
- VII. 1. **Jan Eilif Nyquist**, f. 9. juni 1950.
- VII. 2. **Paal Nyquist**, f. 9. november 1951.
- VII. 3. **Ulf Nyquist**, f. 10. august 1956.
- VI. 3. **Finn Parr Nyquist**, reklamesjef, f. 11. august 1923, g. 12. juni 1953 med **Ingrid Bordewick Jensen**, f. 20. januar 1927. En sønn.
- VII. 1. **Finn Olaf Nyquist**, f. 5. januar 1956.
- V. 3. **Hedvig Parr**, f. juni 1887, d. i Kristiania 6. april 1888.
- IV. 4. **Thorgrun Henry Fearnley Parr**, f. i Drøbak 24. november 1851, d. 1852.
- IV. 5. **Kate Parr**, f. i Drøbak 5. februar 1853, d. 8. juli 1928, g. 26. juli 1878 i Drøbak med **Jonas Daae Lampe**, f. på Søndmøre 1. mai 1850, d. i Chra. 24. januar 1918, ingeniør, direktør for Engene Sprengstoffabrikker (s. av sogneprest til Strandebarm Claus Ernst Lampe, f. i Bergen 21. august 1807, d. i Christiania 6. januar 1894 og Drude Cathrine Daae, f. i Fana 21. februar 1817, d. 24. januar 1917). 3 barn: V 1—3.
- V. 1. **Hans Henry Parr Lampe**, f. i Hurum 10. august 1879, overrettssakfører i Oslo, d. 21. august 1953, g. 21. november 1908 med **Ebba Bruusgaard**, f. på Moss 1. november 1880 (d. av grosserer på Moss Nicolay Emil Brusgaard, f. i Drammen 1. august 1840, d. på Moss 19. oktober 1887 og Edvardine Gram, f. i Skåne 24. september 1848, d. på Moss 19. oktober 1883). 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **Hans Parr Lampe**, overrettssakfører, f. i Chra. 26. oktober

- 1909, g. 2. juli 1935 med **Francine Aubert**, f. 21. oktober 1911, (d. av generaldirektør for Norsk Hydro Axel Aubert, f. 11. desember 1873, d. 16. desember 1943 og Gudrun Holter, f. 9. september 1873, d. 25. mars 1951.)
- VI. 2. **Karsten Bruusgaard Lampe**, f. i Chra. 5. mai 1912. Gift 28. juli 1951 med **Elsa Thoresen** fra Horten, f. 25. juli 1910.
- IV. 6. **Helene Parr**, f. i Drøbak 12. september 1855, d. 14. mai 1906, g. i Drøbak 21. mai 1875 med **Conrad Anker**, grosserer, f. i Drøbak 8. juli 1849, d. i Chra. 7. februar 1910 (s. av kaptein John Collett Anker, f. på Frogner Hovedgaard ved Chra. 9. juli 1816, d. i Chra. 18. juni 1866 og Thora Helene Pauline Dorothea Wang, f. i Chra. 18. oktober 1917, d. s. st. 28. desember 1893). 9 barn: V 1—9.
- V. 1. **Hans Anker**, f. og d. i Chra. 20. desember 1875.
- V. 2. **Ferdinand Oswald Conrad Anker**, f. i Chra. 12. desember 1876, d. 23. april 1954, g. i Kjøbenhavn 22. april 1914 med **Agnes Torp**, f. i Kjøbenhavn 16. april 1888 (d. av professor, dr. juris, Carl Torp, f. i Kjøbenhavn 8. juni 1855, d. 17. september 1929 og Marie Thaulow, f. i Chra. 1. april 1861, d. 3. mars 1943). 5 barn: VI 1—5.
- VI. 1. **Erik Carl Ferdinand Anker**, f. 8. mars 1915, g. i Ullern 5. juni 1944 med **Turi Tatjana Koenig**, f. 2. juni 1920, (d. av direktør Helge Siegfried K. og Aase Grieg Halvorsen). To døtre:
- VII. 1. **Tatjana Anker**, f. 16. juni 1945.
- VII. 2. **Åse Anker**, f. 4. mars 1947.
- VI. 2. **Nini Lillemor Anker**, f. 23. april 1916.
- VI. 3. **Christian Peder Anker**, f. 19. august 1917, g. 12. juni 1944 m. **Sissel Lily Lütken**, f. 30. juli 1921 (d. av form. i Riksrevisjonen Hans L. og Lily Vogt-Petersen). En sønn:
- VII. 1. **Peder Christian Anker**, f. 29. april 1946.
- VI. 4. **John Collett Anker**, f. 28. juli 1919.
- VI. 5. **Elinor Agnes Anker**, f. 26. september 1920, g. 15. desember 1942 med lege **Nils Samuel Eie**, f. 18. februar 1915.
- V. 3. **John Collett Anker**, f. 28. juli 1878, d. 18. november 1918. Ugift.
- V. 4. **Bernt Anker**, f. 26. september 1879, g. 14. august 1917 med **Karen Emilie Ella Richter Frich**, f. i Chra. 13. desember 1898, (d. av forfatter Gjert Øvre Richter Frich, f. 24. mars 1872, d. 15. mai 1945, og 1. hustru Olga Hansen, f. 1. november 1874). 4 barn: VI 1—4.
- VI. 1. **Kate Anker**, f. 9. desember 1917, d. 27. januar 1927.
- VI. 2. **Bernt Anker**, f. 4. april 1919, disponent, g. 28. mars 1949 m. **Grace Elisabeth Ditlev-Simonsen**, f. 12. april 1921.
- Barn:
- VII. 1. **Bernt Morten Anker**, f. 4. januar 1950.

- VII. 2. **Elisabeth Anker**, f. 15. august 1951.
- VI. 3. **Eva Anker**, f. 24. mai 1924, g. 29. september 1942 m. disponent **Robert Hornemann Urbye**, f. 10. september 1908.
- VI. 4. **Jess Herman Anker**, f. 8. august 1928, g. 3. mai 1949 m. **Grete Holm**, f. 21. mars 1930. 1 sønn:
VII. 1. **Jess Herman Anker**, f. 29. september 1950.
- V. 5. **Per Anker**, f. i Chra. 26. september 1879, d. s. st. 25. oktober 1879.
- V. 6. **Helen Parr Anker**, f. i Chra. 11. desember 1880, d. i Biarritz 26. september 1911, g. i Chra. 18. mars 1903 m. **James Robert Emil Dickson**, kjøpmann, f. i Göteborg 18. desember 1872, R.S.W.O. (s. av grosserer i Göteborg Robert Dickson, f. 26. november 1819, d. 25. januar 1903 og Emily Ulrika Quensel, f. 25. februar 1842, d. 11. juli 1920. 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **James Conrad Robert Dickson**, f. 15. januar 1904, d. 1938, grosserer i Göteborg, g. 9. desember 1928 med **Ingrid Hallner**, f. 23. januar 1908 (g. annen gang med Lars Reinholdt Schmidt, Göteborg, f. 1917). 2 barn: VII 1—2.
VII. 1. **James Douglas Robert Dickson**, f. 13. januar 1931.
VII. 2. **Helen Dickson**, f. 8. desember 1937.
- VI. 2. **Peter Anker Dickson**, f. 3. april 1906, direktør, Göteborg, g. 2. august 1928 m. **Aagot Marianna Axell**, f. 8. april 1908, 2 barn: VII 1—2.
VII. 1. **Robert Douglas Peter Anker**, f. 25. oktober 1929.
VII. 2. **James Clarence Peter Anker**, f. 8. desember 1930.
- V. 7. **Eugen Carsten Anker**, f. 15. februar 1882, ingeniør, g. i Chra. 27. april 1912 m. **Ragnhild Eger**, f. i Chra. 13. juli 1886 (d. av skibsreder i Chra. Johan Engelhardt Eger, f. 4. mars 1846, d. 24. april 1921 og Rigmor Rørdam, f. 19. juni 1853, d. 30. november 1903.)
3 barn: VI 1—3.
- VI. 1. **Carsten Conrad Anker**, f. 21. april 1913, skibsmegler, g. 10. april 1943 m. **Nini Anita Iversen**, f. 8. august 1914, (d. av ingeniør Carlos Iversen, f. 20. juli 1880, d. 24. mai 1954 og Augusta Lorange, f. 9. juni 1885). 3 sønner:
VII. 1. **Morten Anker**, f. 27. desember 1946.
VII. 2. **Peter Anker**, f. 15. mai 1950.
VII. 3. **Carsten Anker**, f. 12. oktober 1951.
- VI. 2. **Helene Rigmor Anker**, f. 16. februar 1916, g. 30. juni 1937 m. **Knut Eilif Simonsen**, skibsreder, f. 6. juli 1905.
3 barn: VII 1—3.
VII. 1. **Bengt Anker Simonsen**, f. 19. januar 1938.
VII. 2. **Erlend Simonsen**, f. 20. januar 1940.

- VII. 3. **Hege Simonsen**, f. 12. juni 1943.
- VI. 3. **Karen Anette Anker**, f. 19. februar 1918, g. 15. mars 1939 m. avdelingssjef **Svein Erlend Winge Simonsen**, f. 18. april 1908. 2 barn: VII 1—2.
- VII. 1. **Peter Anker Simonsen**, f. 3. oktober 1940.
- VII. 2. **Helen Anker Simonsen**, f. 7. februar 1944.
- V. 8. **Kate Anna Anker**, f. 30. juli 1885, g. 24. januar 1906 med ingeniør **Harry Alexander Keiller**, f. i Göteborg 4. september 1870, d. 11. sept. 1941. Ekteskap oppløst 1925. 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **Herberth Alexander Anker Keiller**, direktør, f. 15. mai 1907. Gift 1933—40 m. **Anna Kuylenstierna**, f. 4. september 1910.
- VI. 2. **Harry Anker Keiller**, f. 20. mai 1911, g. m. **Kerstin Mark**, f. 1913. 1 barn: VII 1.
- VII. 1. **Ann Harriet Keiller**, f. 15. juni 1939.
- Kate Anna, annen gang g. 17. november 1925 m. direktør, løytnant **Carl Leonard Claes Claeson Grill** (ital.-svensk slekt), f. 7. juni 1886 (s. av oberst Claes Grill og Maria Reuterskiöld). 2 barn.
- V. 9. **Lilli Anker**, f. 9. juli 1890, d. 31. august 1890.
- IV. 7. **Alphonse Peter Wilhelm Henry Hans Parr**, f. i Drøbak 31. august 1856, d. i Marseille 11. desember 1894, g. i Kra. 16 august 1889 m. **Maren Magdalene (Magda) Hansen**, f. 6. november 1859, d. 9. august 1918 (d. av oberstløytnant i artilleriet Lauritz Mathias Hansen, f. i Skogn 12. juni 1828, d. 24. desember 1912 og Johanne Cecilie Samuelsen, f. i Drøbak 26. oktober 1829, d. 8. juli 1917). Ingen barn.
- IV. 8. **Anna Ragna Catharina Angell Parr**, f. i Drøbak 24. desember 1858, g. i Drøbak 12. juni 1877 med **Fredrik Iwan Lamm**, f. i Stockholm 5. oktober 1827, d. 7. august 1887 (s. av fabrikkeier i Stockholm Leopold David Lamm 1797—1863 og Carolina Philipson 1801—1872), cand. pharm. Direktør for Engene Sprengstoffabrikker. 2 barn: V 1—2.
- V. 1. **Henry Alaric Leopold Lamm**, f. 25. februar 1878, d. ca. 1930, elektroingeniør i Yreca, California, g. i San Fransisco 1907 med **Maud Cooper**, f. 17. august 1886. Ingen barn.
- V. 2. **Laura (Lalla) Anna Caroline Lamm**, f. 4. mars 1879, g. i Kra. 21. august 1906 m. **August Severin Eggers**, f. i Porsgrund 30. desember 1862, lege i Grand Forks, North Dakota, d. 1928 (s. av byfogd i Kongsberg August Ditlef Eggers 1820—88 og Cathrine Antoinette van Kervel 1829—1916). 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **Rolf van Kervel Eggers**, f. 21. juni 1907.
- VI. 2. **Leif van Kervel Eggers**, f. 6. juli 1900.
- IV. 9. **Thomas (Tom) Johannes Hans Lauritz Parr**, f. i Drøbak 13. mai 1862, d. i Bergen 12. august 1935, dr. philos, forfatter, lektor ved Bergens Cathedral-

- skole, g. i Bergen 27. mars 1897 m. **Helga Johanne Eide**, f. i Haugesund 27. oktober 1865, provisor i Bergen (d. av konsul i Haugesund Ludolf Eide, f. på Hovland i Sogn 15. desember 1821, d. 25. januar 1908 og Albertine Hansine Knagenhjelm Wiese, f. i Bergen 21. juli 1834, d. 17. desember 1903). 4 barn: V 1—4.
- V. 1. **Laura Parr**, f. 29. mars 1898, d. 17. januar 1901.
- V. 2. **Albert Eide Parr**, f. 15. august 1900, havbiolog, professor, New York.
- V. 3. **Dagmar Eide Parr**, f. 13. august 1902.
- V. 4. **Ludolf Eide Parr**, f. 13. februar 1905.
- III. 2. **Christian Magnus Falsen Parr**, f. 1813, d. unng.
- III. 3. **Søren Angell Parr**, f. i Drøbak 14. februar 1815, d. i Chra. 27. februar 1903, g. i Drøbak 8. mai 1847 m. **Johanne Hannah Mathea Olivia Jørgensen**, f. i Drøbak 6. januar 1825, d. s. st. 18. mars 1897 (d. av kjøbmann i Drøbak Christian Jørgensen, f. i Drøbak 14. august 1787 d. s. st. 12. april 1837, g. i Aas 7. desember 1820 m. Maren Helene Wold, f. i Aker 2. januar 1787, d. i Drøbak 7. november 1850 (cfr. A. Busch's bok av 1921 om en slekt Fuglesang fra Moss). 6 barn: IV 1—6.
- IV. 1. **Henry Parr**, f. 29. juni 1849, d. 1924, g. 26. november 1892 m. **Gudrun Tandberg**, f. 15. april 1859, d. 1. desember 1938 (d. av eier av Hurdals Glassverk Peter Martin Tandberg, f. i Land 16. januar 1810, g. i Hurdal 16. oktober 1859 m. Charlotte Sofie Bassøe, f. i Elverum 16. juli 1819, d. i Chra. 28. april 1891). Ingen barn.
- IV. 2. **Lucy Parr**, f. 14. oktober 1853 i Drøbak, d. Oslo 16. desember 1937, g. 7. mars 1876 m. **Ferdinand Julian Egeberg**, f. på Moss 23. november 1842, d. i Tolgen 12. september 1921, fhv. premierløytnant i Marinen, kabinett-kammerherre hos kong Oscar II. Medeier i firmaet Westye Egeberg & Co., R. St. O. O., K. Sv. N. O. K. D. D. O., Storoff.it. Kr. O., K. Port., Conc. O., K. Sp. C. III. O., Off. Fr. Æ. L., O. II. jub. Med. (sønn av rittmester Peder Cappelen Egeberg, medeier i firmaet Westye Egeberg & Co., f. i Chra. 1. november 1810, d. s. st. 8. juli 1874 og Hanna Wilhelmina Scheel, f. på Moss 3. desember 1813, d. i Chra. 29. desember 1874). 7 barn: V 1—7.
- V. 1. **Westye Parr Egeberg**, f. i Chra. 21. april 1877, cand. philos, medeier i firmaet Westye Egeberg & Co., g. 17. september 1904 m. **Nini Wedel Jarlsberg**, f. i Chra. 16. november 1880, d. 21. desember 1945 (d. av godseier (på Bogstad) Herman Wedel Jarlsberg, f. på Vækero 16. januar 1851, d. 7. oktober 1914 og Mathilde (Mimi) Meyer, f. 7. juli 1852, d. 18. april 1932). 5 barn: VI 1—5.
- VI. 1. **Mimi Egeberg**, f. på Bogstad 8. august 1905. 1) g. 28. mars

1928 m. cand. jur. **Per Mørch Hansson**, f. 4. mars 1905, (s. av direktør i Storebrand og Idun Christian Hansson, f. 8. april 1870, g. 29. januar 1896 m. Dagny Holmboe, f. 16. november 1872). Skilt 1937. 2) g. 15. november 1940 m. direktør **Rolf Grieg Halvorsen**, f. 10. mai 1900, d. 3. september 1946 (s. av kapelmester Johan Halvorsen, f. 15. mars 1864 i Drammen, d. 1935, og Annie Grieg, f. 19. april 1873). 2 barn i 1. ekteskap, VII 1—2. Ingen i senere ekteskaper.

Mimi Egeberg g. 3. g. 11. februar 1955 m. lege **Sigurd Eek**, f. 4. mars 1905.

VII. 1. **Lucy Mathilde Hansson**, f. 28. februar 1929, g. 10. april 1954 m. magister psyk. **Karl Martin Borgen**, f. 18. februar 1917. — Separert. En sønn.

VIII. 1. **Marius Borgen**, f. 28. september 1955.

VII. 2. **Peder Christian Hansson**, f. 30. april 1931.

VI. 2. **Lucy Egeberg**, f. i Kra. 23. september 1907, g. 21. august 1928 m. **Anton Fredrik Klaveness**, f. 8. november 1903 (s. av skibsreder Anton Fredrik Klaveness, f. 29. april 1874 på Sværdstad i Sandar, g. 1899 m. Therese Grønn, f. 25. august 1875). Ekteskap oppløst 1934. 2 barn: VII 1—2.

VII. 1. **Nini Therese Klaveness**, f. 21. desember 1930. Navnedag 15. mai. Gift 19. mai 1952 m. **Aage Walter Scott**, f. 20. juli 1927, deltog i U.S.A.s militære okkupasjon av Tyskland. Bosatt i New York (s. av Walter Scott, f. 3. september 1901 og Edith Gisholt, f. 12. desember 1904).

VII. 2. **Anton Fredrik Klaveness**, f. 24. november 1933.

Lucy Egeberg, annen gang gift 6. mai 1935 med skibsreder **Leif Høegh**, f. 21. april 1896 (s. av konsul N. Vogt Petersen, f. 29. juli 1852, d. 26. oktober 1927 og Elise Christine Olsen, f. 3. juni 1864). 2 barn: VII 3—4.

VII. 3. **Ove Dines Høegh**, f. 1. desember 1936 i Oslo.

VII. 4. **Morten Westye Høegh**, f. i Oslo 30. desember 1942.

VI. 3. **Karen Egeberg**, f. 31. mars 1911 i Chra., g. 21. mars 1935 m. brukseier **Nils Frederik Aall**, Ulefoss, f. 19. august 1911 (s. av kammerherre Cato Aall, f. 10. juli 1871 og Eugenie Faye, f. 14. januar 1886). 4 barn: VII 1—4.

VII. 1. **Nini Frances Becket Aall**, f. 19. april 1936.

VII. 2. **Karen Eugenie Becket Aall**, f. 4. mars 1940.

VII. 3. **Benedicta Henrica Becket Aall**, f. 18. november 1944.

VII. 4. **Nils Cato Becket Aall**, f. 5. mars 1953.

- VI. 4. **Westye Ferdinand Egeberg**, f. på Bogstad 21. juli 1914, d. 19. februar 1915.
- VI. 5. **Christian Westye Egeberg**, f. på Bogstad 21. juli 1914, d. samme dag.
- V. 2. **Lilly Anette Egeberg**, f. i Chra. 31. august 1878, g. 16. november 1900 m. arkitekt **Ole Andreas Sverre**, f. 7. juni 1865. Ingen barn. Ekteskap oppløst i 1910.
Annen gang g. 28. november 1922 m. disponent **Alfred R. Henriksen**, f. 4. desember 1873. Ingen barn. Ekteskap oppløst 1935.
- V. 3. **Oscar Frederik Egeberg**, f. i Chra. 23. mars 1883, g. 7. oktober 1911 m. **Serafina de Valdivia**, f. 6. september 1891 (d. av fhv. kubansk minister i Chra. Aniceto de Valdivia Y Sisay de Andrade, f. på Kuba 17. april 1857, død, og Concepcion de Huidobro, f. i Valladolid, Spanien 8. desember 1871, død). Godseier Skinnarbøl. Ekteskap oppløst 1935. 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **Oscar Domenico Egeberg**, forstkandidat, f. i Chra. 15. novbr. 1913, g. 25. februar 1946 m. **Grete Guri Løken**, f. 17. august 1922 i Eidskog (d. av Karl Ricard Løken, f. 1889, d. 1944 og Bergljot Solveig Rasta, f. 26. januar 1890). 2 barn:
VII. 1. **Grete Egeberg**, f. 3. august 1947.
VII. 2. **Westye Egeberg**, f. 5. november 1948.
- VI. 2. **Westye Christian Egeberg**, ugift, f. i Chra. 27. juli 1917.
Oscar Frederik, annen gang gift 1936 m. **Olga Schneider**, f. 25. august 1888. Ingen barn.
- V. 4. **Fritz Eivind Egeberg**, f. 20. september 1884, d. 24. april 1885.
- V. 5. **Esther Lucy Egeberg**, f. i Chra. 11. april 1887, g. 14. oktober 1908 m. h.r.advokat **Severin Finne**, f. 12. mars 1883, d. 24. mars 1953, (s. av oberstløytnant i Sanitetet Gabriel Grubbe Dietrichson Finne, f. 1. april 1844, d. 30. oktober 1907 og Alette Sophie Didrikke Cappelen, f. 18. oktober 1852, d. 4. februar 1907.) 4 barn: VI 1—4. Ekteskap oppløst 1921.
- VI. 1. **Severin Finne**, f. 29. juli 1909, g. 1938 m. **Yvonne Hilmann Hale**, Kenya. Skilt. 2 barn.
VII. 1. **Ingeborg Astrid Finne**, f. 1939.
VII. 2. **Severin Petter Finne**, f. 1941.
- VI. 2. **Ferdinand Finne**, f. 12. oktober 1910. Maler, forfatter.
- VI. 3. **Edel Grubbe Finne**, f. 7. mai 1914, g. 6. april 1938 m. arkitekt **Gijsbert Diedrik Advocaat**, f. 25. september 1910. 4 barn: VII 1—4.
VII. 1. **Vibek Advocaat**, f. 20. mai 1940.
VII. 2. **Annike Bente Advocaat**, f. 3. april 1942.

- VII. 3. **Jan Diederik Advocaat**, f. 13. mai 1946.
- VII. 4. **Gieske Ede Advocaat**, f. 17. desember 1954.
- VI. 4. **Hans Gabriel Finne**, f. 12. mai 1916. Arkitekt i Oslo, g. 15. august 1953 m. **Sissel Marie Holtermann Thygesen**, f. 16. oktober 1921 (d. av o.r.sakfører Harald Thygesen, f. 22. april 1878 og Cecilie Holtermann, f. 17. november 1894. Ett barn: VIII. 1. **Nicolai Gabriel Finne**, f. 27. oktober 1954.
- Esther Lucy Egeberg annen gang g. 9. mars 1922 m. **Cecil Wren Le Grand**. Ekteskap oppløst. Esther fikk i 1932 sitt norske borgerskap tilbake. 1 barn:
- VI. 1. **Marie Elisabeth Le Grand**, f. 25. august 1923, g. 7. juni 1947 m. **Jost Christian Bing Ebbesen**, f. 30. april 1925 i Moskva. Oberstløytnant i Flyvaabenet (s. av Oberstløytnant Valdemar Ebbesen og Johanna Elisa Jacobsen fra Larvik). 3 barn:
- VII. 1. **Kristin Elsa Ebbesen**, f. 26. september 1948.
- VII. 2. **Nina Marie Ebbesen**, f. 19. august 1951.
- VII. 3. **Tom Wren Ebbesen**, f. 30. januar 1954.
- Esther Lucy Egeberg, 3. gang g. 26. januar 1957 m. ingeniør **Francis Sönnichsen**, f. 31. juli 1881 i Oslo.
- V. 6. **Ferdinand Peder Egeberg**, f. i Fet 20. august 1889, g. 17. desember 1914 m. **Amelie Berg**, f. 22. mai 1892 (d. av verkseier Kristoffer Berg (Christiania Glasmagasin), f. 18. mai 1859, d. 23. mars 1916 og Sophie Dybwad, f. 8. desember 1861, d. 28. november 1916). 2 barn: VI 1—2.
- VI. 1. **Louise (Loui) Eveleyn Egeberg**, f. på Høvik 5. april 1916, g. 28. mars 1942 m. **Per Aasmundsen Bach**, f. 7. mars 1907 (s. av major I. A. Bach, f. 2. februar 1877, g. 23. september 1905 m. Margit Sættem, f. 23. januar 1881). 2 barn:
- VII. 1. **Per Bach**, f. 8. november 1943.
- VII. 2. **Tron Bach**, f. 18. april 1946.
- VI. 2. **Ingeborg Egeberg**, f. V. Aker 4. september 1918, g. 31. januar 1942 m. **Anders Jacobsen**, f. 28. oktober 1916 (s. av skibsreder Jacob Jacobsen, f. 29. mars 1883, g. 27. mai 1915 m. Ruth Haasted, f. 27. juli 1895). 2 barn:
- VII. 1. **Jacob Anders Jacobsen**, f. 9. januar 1944.
- VII. 2. **Lisbeth Amalie Jacobsen**, f. 17. desember 1945.
- Ingeborg Egeberg annen gang g. 10. januar 1953 m. **Halvor Christian Heyerdahl**, f. 13. februar 1908 (s. av h.r.advokat Hieronymus Heyerdahl, f. 5. mai 1867 og Anna Wilhelmine Weidemann 1869—1956).
- V. 7. **Evelyn Hannah Egeberg**, f. i Kra. 22. desember 1898, g. 24. juni 1922 m. **Frederick George (Teddy) Rudler**, London, F.S.I. (Fellow of the

- Surveyor Institution) adm. direktør for Barlet Trust Co., London, valgt til Mayor of the City of Westminster to ganger 1933—34 og 1934—35, f. 4. mai 1887, d. 21. mai 1936. Evelyn blev samtidig valgt særskilt som Mayoress of Westminster i de samme perioder). 2 barn:
- VI. 1. **Roderich (Roddy) Oscar Frederick Mountege Rudler**, f. 6. april 1923 i London (Mountege engelsk oversettelse av Egeberg).
- VI. 2. **Ulric Mountege Rudler**, f. i London 19. desember 1924, norsk borger, Oslo.
- VI. 3. **Evelyn Hermione Mountege Rudler**, f. i London 28. juli 1926, g. 11. mars 1950 m. **Jens Velle Thorleif Velleesen**, f. 19. sept. 1909, pianist (s. av organist Velle Velleesen, f. 22. mai 1871 og Janna Kristine Alm, f. 1. mai 1871). 1 barn:
- VII. 1. **Karin Irene Velleesen**, f. 29. august 1951, Oslo.
- Evelyn Hannah Egeberg annen gang g. 10. juni 1938 på Bogstad m. **Herman Severin Løvenskiold**, f. 26. desember 1903 (s. av godseier Thorvald Løvenskiold, f. 21. juli 1866, d. 2. mai 1939 og Hedvig Sophia Antoinette Johanna Bergenstråhle, f. 30. oktober 1873, d. 28. januar 1946). Godseier Overud. 1 barn: VII 1.
- VI. 4. **Thorvald Herman Løvenskiold**, f. 15. mai 1940.
- IV. 3. **Hagar Parr**, f. i Drøbak 4. oktober 1855, d. 5. januar 1927. Ugift. Sanglærer.
- IV. 4. **Clarissa Parr**, f. i Drøbak 1857, d. 28. februar 1860.
- IV. 5. **Helen Ragne Parr**, f. i Drøbak 4. august 1858, d. 18. april 1940. Ugift. Sanglærer.
- IV. 6. **Hannah Parr**, f. i Drøbak 4. desember 1860, d. 10. juni 1930, g. i Chra. 25. mai 1883 m. **Herman Leopold Løvenskiold**, f. på Fossum, Gjerpen 29. des. 1859, d. 27. november 1922. Eier av Fossum gods og Jernverk. Kammerherre hos Dronning Sophie. R. St. O. O., R. S. W. O., K. M. St. Ø. Fr. Jos. O., Siam Kr. O. 1 kl., Siam Kr. Med. (s. av godseier, kammerherre Herman Løvenskiold, f. 6. januar 1819, d. 4. juni 1873 og Anna Sophie Hedvig Løvenskiold, f. 27. oktober 1838. 4 barn: V 1—4.
- V. 1. **Catharina Hannah Hedvig Løvenskiold**, f. på Fossum 1. desember 1887, g. 11. mai 1911 på Fossum m. direktør **John Murmann**, Malmö, f. 20. desember 1877, d. 12. februar 1930. 3 barn: VI 1—3.
- VI. 1. **Fanny Thyra Murmann**, f. i Malmö 10. mars 1912, g. 1939 i Rom m. Marquis **Luigi Spinola**. En sønn:
Damiano Spinola, f. 28. september 1940.
- VI. 2. **Thyra Hedvig Augusta Murmann**, f. 10. mai 1914, g. 8. okt. 1934 i Assisi m. grev **Cecco Piccolomini**. En sønn:
Lucio Piccolomini, f. 15. september 1942.
- VI. 3. **Hedvig Eugenie Catharina Murmann**, f. 24. mars 1918, g. 1942—50 m. rittmester **Gösta Lind av Hageby**. To sønner:

Dag, f. 1943 og **Gösta**, f. 1944.

Hedvig g. annen gang på Fossum 16. februar m. Cand. jur.

Bo Rydin, f. 20. januar 1911.

Catharina Løvenskiold annen gang g. 30. juni 1931 m.

Greve **Arvid Fredrik Posse**, f. 20. januar 1873, d. 26. juni 1946.

- V. 2. **Herman Leopoldus Løvenskiold**, f. på Fossum 22. desember 1890, cand. jur., g. 14. januar 1914 m. **Anne Cecilie Wilhelmsen**, f. i Tønsberg 22. februar 1892 (d. av skibsreder, konsul Halfdan Wilhelmsen, f. 11. mars 1864, d. 18. november 1923 og Ragnhild Oppen, f. 1. mai 1869). Godseier Fossum. 5 barn: VI 1—5.
- VI. 1. **Herman Leopold Løvenskiold**, f. 23. januar 1915, g. 10. mai 1941 m. Comtesse **Christina Catharina de la Gardie**, f. 8. januar 1919 (d. av greve Pontus Henrik Axel de la Gardie, f. 30. august 1884 og Ebba Hedvig Charlotte Tornérhjelm). Forstkandidat. 4 barn: VII 1—4.
- VII. 1. **Herman Leopold Løvenskiold**, f. 22. april 1942.
- VII. 2. **Jacob Pontus Løvenskiold**, f. 27. november 1944.
- VII. 3. **Ebba Catharina Løvenskiold**, f. 6. september 1948.
- VII. 4. **Johan Leopold Løvenskiold**, f. 27. oktober 1953.
- VI. 2. **Else Løvenskiold**, f. 17. desember 1917, d. 5. januar 1918.
- VI. 3. **Halfdan Leopoldus Løvenskiold**, f. 14. desember 1918, d. 1923.
- VI. 4. **Herman Severin Løvenskiold**, f. 14. november 1921. Godseier, Tubbetorp, Axvall i Sverige siden april 1954.
- VI. 5. **Anna Cecilie Løvenskiold**, f. 12. april 1925, g. 1. april 1953 m. salgssjef **Knut Seyersted**, Sandefjord, f. 5. desember 1917.
- V. 3. **Eugenie Sophie Løvenskiold**, f. 28. juni 1894 på Fossum, g. 19. april 1913 m. komponist og pianist **Fridtjof Bacher Grøndahl**, f. 15. okt. 1885, R.St.O., Kongens fortj.med. i gull (s. av sanginstruktør Olaus Andreas Grøndahl, f. 6. november 1847 d. 31. des. 1923 og komponist Agathe Ursula Backer, f. 1. desember 1847, d. 4. juni 1907). 3 barn: VI 1—3.
- VI. 1. **Frithjof Jan Backer Grøndahl**, f. 24. januar 1914, g. 14. juni 1941 m. **Lilian Treider**, f. 30. mai 1919 (d. av major, skolebestyrer Josef Treider, f. 17. september 1887 og Hervor Schjerve, f. 14. oktober 1897).
- VI. 2. **Olam Leopold Backer Grøndahl**, f. 6. desember 1917.
- VI. 3. **Nils Backer Grøndahl**, f. 29. juli 1922. Cand. jur.
- V. 4. **Hedvig Hannah Franziska Løvenskiold**, f. 19. juli 1898 g. 1. sept. 1920 m. greve **Enrico Pietro Guiseppe Armani**, f. 27. februar 1896. Cand. oecon. Officer, Pallazzo Bagnaia, Perugia.

2 barn: VI 1—2.

VI. 1. **Leopoldo Armanni.**

VI. 2. **Riciotti Armanni.**

- III. 4. **Nils Giedde Parr**, f. 16. juni 1820 i Drøbak, d. 20. april 1893 i Trøgstad i Smålenene. Han var gift med **Emilie Sophie Mellbye**, f. 13. juli 1826, datter av lensmann Mellbye i Trøgstad, hvor Parr slo seg ned som sakfører. De ble gift den 21. juni 1856 og hadde ingen barn. Min tante Emilie fortalte meg den 28. mai 1909 følgende:

Nils Giedde Parr, cand. juris, prokurator blev sagfører da sagførsel blev fri, men befattet sig lite med privat sagførsel. Blev senere „referent” i off. sager. Hans hovedinntekt var som kommissionær for Hypothekbanken. Han benyttet sin hustru som medhjelper og kontorist og da han døde besørget hun endog hans arbeide i nogen tid, indtil ny kommissionær blev utnævnt av Hypothekbanken. Sorenskriver Egeberg hadde en tid to juridiske kandidater på sit kontor, N. G. Parr og Ove Mellbye (senere Stempelpapirforvalter) og disse var gode venner. Mellbye-familien hører hjemme i Trøgstad og derved gjorde Parr tante E.'s bekjendtskap. Parr var stor og sterk, likte ikke å studere og sa selv at han burde vært smed eller skibsbygger, hvilket siste interesserte ham meget og han lavet flere pene modeller for seilskibe. Han var av heftig natur. Han befandt sig vel blandt Mellbyene og bosatte sig derfor også i Trøgstad hvor han bodde til sin død. Lik alle sine brødre hadde han engelske sympatier, men var fuldt inde i alle norske forhold hvilket de andre igrunden ikke var. I disput med broderen Søren holdt han altid på det norske. Parr var ofte konst. sorenskriver.

- Min moder Lucy Egeberg f. Parr sa om sin onkel at han ikke eier ærgjerighet, han var en nydelig mand med et strålende smil, åbent deiligt ansigt.
- III. 5. **Horatio Parr**, f. 25. februar 1816 i Drøbak, d. i Sarpsborg 25. mai 1879, g. 7. november 1849 m. **Margrethe Emilie Mørch**, f. 5. februar 1830, d. 8. februar 1909 i Sarpsborg (d. av Jacob Mørch, f. 17. september 1805, d. 6. februar 1866, g. 7. juni 1826 på Søndre Veum i Glemmen m. Jacobine (Bina) Jensine Lange, f. i Drøbak 26. desember 1804, d. i Sannesund 26. mars 1875, sistnevntes far Just Ancher Lange, f. 1776, d. 15. august 1822 drev i sin tid storhandel i Drøbak, han kom visst fra Hurum). Ingen barn. Min mor Lucy Egeberg sa at hennes onkel Horatio var skipper på eget skib, var et nøisomt menneske.

Hans svigerinne, min grandtante fru Emilie Parr, fortalte mig den 2. august 1910:

Horatio var en egen fyr, hvem moderen tog sig meget av. Han eide i sin tid barkskibet „Justitia” på 157½ kom. læst, som han selv førte. Han bodde i Sarpsborg. Han stod ligesom fjernt fra sine brødre der ofte kunde bebreide ham for hans mangel på energi, hvilken de dessverre ikke forstod

- å bibringe ham. Han hadde små fordringer til livet, og dette gjorde vel også at han intet etterlot sig til sin enke, som i mange år ernærte sig i Sarpsborg ved å strikke.
- III. 6. **Thomas Randell Parr**, f. 13. februar 1825, d. 23. februar 1896 i Chra., g. m. **Elise Sophie Reiersen**, f. 15. mai 1826, d. 1. januar 1903. 2 barn: IV 1—2. (Sophie Reiersen var datter av presten Hans Chrystie Reiersen, medl. av det overordentlige storting 1814, og hustru Alette Marie Winther fra Aalborg.)
- IV. 1. **Charlett Parr**, f. 8. juli 1856, d. 13. februar 1909, g. 30. november 1878 m. **Carl August Fermann**, f. 10. juni 1848, d. 16. januar 1890. Faren var læge. 2 barn: V 1—2.
- V. 1. **Dagny Elisabeth Fermann**, f. 20. september 1879, d. 10. desember 1936. Deltok som Røde Kors-søster på fransk side i krigen 1914—18.
- V. 2. **Astrid Charlet Parr Fermann**, f. 14. april 1887, g. 25. juli 1914 m. **Ole Ulnæs**, f. 10. juni 1873, d. 20. januar 1935. 1 barn:
VI. 1. **Inge Johanne Ulnæs**, f. 15. januar 1920.
- IV. 2. **Alfred Parr**, f. 26. desember 1858, d. 1917, kjøbmann, g. 18. desember 1889 m. **Agnes Schnurbusch** fra Arendal, f. 9. januar 1866 (d. av Jodocus Edmundus Schnurbusch, f. 30. april 1829, d. 28. juni 1878 og Margrethe Arnevig, f. 14. mai 1835, d. 11. november 1902). 1 barn:
V. 1. **Kitty Parr**, f. 28. mars 1892, g. 16. april 1913 m. **Einar W. Egeberg jr.**, f. 24. februar 1883, d. 10. oktober 1946 (s. av Einar Westye Egeberg. K². St. O. O., R. Fr. Æ.I., f. 23. juli 1853, d. 7. juni 1940, g. 5. sept. 1877 på Sinsen m. Birgitte Halvordine Schou, f. 12. januar 1857, d. 4. juli 1930). Deres datter:
VI. 1. **Agnes Cecilie Parr Egeberg**, f. 24. juni 1915, g. m. direktør i Den Norske Amerikalinje **Hans Christian Henriksen**, f. 25. juni 1909. 1 barn: VII 1.
VII. 1. **Hans Gustav Henriksen**, f. 29. februar 1940.
Kitty Parr, g. annen gang 2. april 1950 m. kommandør **Gunnar Hovdenak**, f. 6. februar 1892 i Ålesund.
- III. 7. **Christian Magnus Falsen**, f. 1820, død ung, oppkaldt efter farens venn, Eidsvoldsmannen.

SØREN A. PARR

1815—1903

Jeg spurte engang bestefar når han var født og fikk da følgende svar: „Jeg er født i det år da Wellington slog Napoleon.” Et ganske betegnende svar for hans engelske innstilling. En byste av denne feltherre hadde han i sin spisestue. Admiral Nelsons byste manglet heller ikke, han vant jo sjøslaget ved Trafalgar!

Gjennem avstamning og miljø var han sterkt knyttet til England, et bånd han vedlikeholdt fra han var engelsk skolegutt og gjennom hele sitt liv ved sin virksomhet som sjømann, reder og is-eksportør, privat ved omgang med engelske i Norge og ikke minst ved sine mange reiser til London. Både muntlig og skriftlig brukte han engelske ord og vendinger. Det var derfor ganske alminnelig at han her i Norge ble tatt for engelsk.

Bestefars beundring for alt engelsk ga seg også til kjenne deri at han sendte sine barn til England for kortere eller lengre tids skolegang.

Men trots dette hadde han ingen forbindelse med sin engelske slekt, hverken onkler, fettere eller kusiner.

Bestefar ønsket selvfølgelig at jeg også skulle kunne tale godt engelsk og han mente jeg skulde bli flink, spesielt i uttalen hvis jeg uten feil, 3 ganger på rad kunne ramse følgende:

„Jack with the yellow jacket jumped from the shipboom into the jollie boat for a bottle of gin.”

Det er slett ingen dårlig øvelse for tungen og munnen.

Mine besteforeldres hus stod alltid åpent for alt som het engelsk i Christiania. Generalkonsul Mitchell hørte til deres nærmeste omgang både i byen og i Drøbak. hvor han om sommeren bodde i 2den etasje i Lehmanns hus sørpå. Under sin skolegang i England ble barna konfirmeret der, og bevarte også en sterk sympati for den engelske kirke, hvis pene lille Gudshus i Møllergaten døtrene ofte besøkte, ja endog ydet frivillige bidrag til.

I mine guttedager var jeg ofte i den nydelige lille engelske kirke, og i to sommerferier, mens jeg gikk i gymnasiet, var jeg i Belfast og Cromer, henholdsvis hos en prest og en misjonær. Der kom jeg enda mere i berøring med den engelske kirke, hvis gudstjeneste, spesielt sangen, jeg likte og satte pris på.

Tante Hagar, men kanskje enda mere min mor, beundret alt som var engelsk uten kritikk, og jeg reagerte ofte mot dette, selv om jeg var og fremdeles er meget engelskvennlig.

Da jeg var i London som ganske ung mann, fikk jeg et brev fra bestefar som jeg tar med her, da det er så karakteristisk for forholdet mellom oss:

Drøbak, 17. jan. 1900.

„Min kjære Grandson,

Det var meget venligt af dig at erindre mig med et Julekort og i særdeleshed et saa smukt som det du har sendt mig, det skal sættes i Ramme og hænges paa min Væg. Jeg returnerer Dig et hermed saa godt jeg har det — som du nok kan skjønne er her nok saa ensomt, Flygelet blir aldrig spillet paa, men naar Du kommer hjem saa haaber jeg at Du besøger mig en gang imellem og skal vi synge og tage noget af den Fornøielse igjen. Jeg har mine gamle engelske Sange men savner 2, vil du kjøbe disse for mig er Du snild. Dette er Lucy Neal & Society Tea Totalish a very witty Song. Jeg havde en hyggelig Jul hos dine Forældre kan Du tro og 2 Dage paa det nye Aar da de vare paa Skinnarbøl, boede jeg ogsaa der, og havde det koseligt. Har Du seet noget til Henry, han er flyt fra Southampton og til Stockbridge i Hampshire. Hvor længe bliver Du i London, det skulde være morsomt at træffe Dig der i May eller Juni, slæng et par Ord er Du snild til mig. Jeg har gjort Forretninger flere gang i no. 9*) Grace Church St. saa jeg er kjendt der. „Margaret” kjøbte jeg det Aar din Moder blev født i 1853, og solgte Is der som skibedes til Massaua i det Røde Hav, flere Dampskibsladninger til den italienske Armé. Jeg har glemt navnet paa Mægleren i 9 Grace Church Str.

Din oprigtige Søren A. Parr. I Hast.”

Efter bestemor Parr har jeg funnet en almanakk som inneholder korte notater fra 29. desember 1863 til 22. mai 1864. Skjønt denne kilde strekker seg over et så lite tidsrom, så viser allerede dette kortvarige glimt inn i familiens privatliv i Drøbak før min tid, at S. A. P. og hans familie stod i nær personlig kontakt med engelsk forretningsliv: I begynnelsen av januar er engelskmannen mr. Peston på besøk hos S. A. P. i flere dager. Senere nevnes han også som gjest flere ganger. I april drar bestefar til England og er borte til 10 mai. 18 mai kommer en ny engelsk gjest mr. Thomas, en Londonmegler, på et flere dagers besøk. Hvor dagboken slår over i et fremmed språk, er dette alltid engelsk.

Med sin forkjærlighet for alt som var engelsk var det ganske naturlig at hans barn i kortere eller lengre tid var på skole i England, Onkel Henry var det visstnok for lenge, han var for meget av begge deler til å være helt norsk eller helt engelsk.

* Jeg var nemlig på kontor i denne bygning hos Westye Egeberg & Co.'s agent F. Briesemanns Successors.

Bestefar fortalte meg i den anledning en gang jeg var hos ham i uniform — jeg husker ikke enten det var som kadett eller som ung løytnant — at han angret at han hjalp Henry til å slippe norsk verneplikt ved å stille stedfortreder som lensmannsbetjent.

Bestefar var alltid meget velkledd og jeg kan ikke huske ham i annet antrekk enn redingote og flosshatt, et hodeplagg som jo i hans tid ble anvendt daglig. Jeg synes jeg ser ham vandre nedover gaten, rank og pen, med skarpt, markert ansikt og hvitt hår, hilsende på venner og bekjente, mens sønnen som gikk ved siden av ham ikke fulgte farens hilsen, for det gjorde man ikke i England. Det var kanskje av den grunn at onkel Henry ble kaldt for u-Parr. I England hendte det at bestefar ble tatt for mr. Gladstone.

Dotrene var også på skole i Belgien. Og så kom de då, etter endt utdanning tilbake til Norge, kledd etter siste mode, flotte og chicke, min mor vakker, tante Helen likeså, alle med liten lærdom, men „accomplishments” som var nok til at de gjorde lykke og var med overalt i Christiania. Min mor fortalte meg i den anledning om den lett kjøpte og ondskapsfulle bemerkning om dem som „les Parr-venues de Drøbak.”

I september 1874 reiste hele familien til utlandet hvor de vesentlig oppholdt sig i Paris. De kom ikke hjem før våren 1875 og flyttet da straks til Drøbak. Byleiligheten var under dette fravær leid bort. Dette utenlandsopphold foranlediget en prosess mellom Christiania, hans bopelskommune og Drøbak, hvor han bodde i „badetiden”, om retten til S. A. Parrs skatt. Christiania vandt ved høyesterettsdom 13. mars 1879.

Det var mange hyggelige søndagsmiddager hos bestefar og bestemor, men etter middagen gikk bestefar alltid for å hvile. Han sov riktig godt og var meget fornermet når han senere kom tilbake til oss og fant hele familien ferdig til oppbrudd. Fra sine sjømannsdager var han jo vant til å være oppe og i aktivitet til alle døgnets tider, og dette hadde han øyensynlig vanskelig for å venne seg av med. Han mente at vi skulde sove når vi var søvnige og spise når vi var sultne, ikke alltid så lett for bestemor som hadde med husstellet å gjøre.

Bestefar fortalte at i hans barndom var oppdragelsen meget streng, og han måtte som gutt stå ved bordet. Han har nok ikke vært særlig glad i grøt, for den blev konsumert under den strenge far's stadige ord „graut og melk i guttenes kropper, så de vokser over alle skautopper.”

Jeg har ikke kunnet bringe på det rene hvilken utdanning Søren A. Parr hadde, men han fortalte meg at han ble sendt til sjøs. Skipperen hadde fått ordre fra hans far om at han ikke skulde ha noen preferanse, men behandles som en alminnelig matros. Disiplinen var streng ombord, og når skipperen kalte skulle en straks komme enten en hadde skjorte på eller ei. Hans far Henry Parr hadde flere skuter og det var derfor ganske naturlig at sønnen ble sendt til sjøs.

Norsk Sjøfartsmuseum har velvilligst sendt meg nedenst. liste over de skuter som tilhørte familien Parr i Drøbak i årene 1837, 1855—56 og året 1864. Hva jeg senere skriver om „Golden Horn” og „Hannah Parr” er også fra samme kilde. I Veritas register etter dette året står alle fartøyer oppført i alfabetisk orden for hele landet

uten hensyn til hjemsted. Når dertil kommer at jeg ikke kjender navnene på bestefars skuter, har jeg ikke gitt meg i kast med dette besværlige arbeid for å søke ytterligere opplysninger om hans rederi.

Familien Parr's skib 1837, 1855—56 og 1864.

	1837.	Fører:	Reder:
Brigg „Wilhelm Frederik”	46 kom. lester	Søren Parr	H. Parr
„ „Amphion”	67½ „	S. Thodberg	„
Skib* „Justitia”	118 „	S. Balzersen	„
1855—56.			
Brigg „Wilhelm Frederik”	54½ kom. lester	C. Haagensen	Henry Parr F. Parr og
„ „Amphion”	72 „	S. Zachariassen	F. Fischer
„ „Josephine”	86½ „	C. Jahnsen	H. H. Parr
Skib „Argo”	66½ „	A. Nielsen	„
„ „Justitia”	157½ „	Horatio Parr	Horatio Parr
Brigg „Njord”	85 „	ikke angitt	H. H. Parr
„ „Oskar”	122 „	J. Abrahamsen C. Tofte	„
Skib „Christine Parr”	151½ „	G. W. Lehmann	„
„ „Wixen”	364 tonns	ikke angitt	S. A. Parr
„ „Prosperitas”	124 kom. lester	J. Balzersen	„
„ „Minerva”	121 „	N. Nielsen	„
1864.			
Brigg „Amphion”	72 kom. lester	H. Nielsen	F. Parr og F. Fischer
„ „Josephine”	86½ „	C. Jahnsen	H. H. Parr
„ „Njord”	85 „	J. Johannesen	„
„ „Mathilde”	90½ „	M. Larsen	„
„ „Oscar”	122 „	C. G. Hansen	„
Skib „Margaret”	168½ „	Vilhelmsen	S. A. Parr
„ „Henry Parr”	202 „	C. Lehmann	H. H. Parr
„ „Hebrides”	254 „	Johannesen	S. A. Parr
„ „Thames”	202½ „	N. Nielsen	„
Brigg „Henry”	84 „	O. Andersen	„
Skib „Wixen”	166 „	O. Larsen	„

* Skib — barkskib.

Spørgsmål til besvarelse ved kjøp av skib.

Funnet efter min grandonkel Consul Westye Egeberg (1805—98).

1. Skibets navn og hjemsted samt størrelse?
2. Dets byggesteds Navn og Beliggenhed?
3. Hvor længe stod det under Bygning før Afløbningen?
4. Hvilket Aar løb det paa vandet?
5. Hvad slags Materialer er det hovedsagelig bygget af, og antages dimensionene at være svære eller smekre?
6. Længde og Bredde paa Dekket samt Dybde i Rummet?
7. Dets nærværende Klasse i det franske Veritas eller det engelske Lloyd samt hvad Tid Klassen udløbes?
8. Er det kobberboltet?
9. Er det kobberhudet, og i saafald hvor gammel er Huden?
10. Hvor mange Fod er middellængderne af den ydre og den indre Klædning, og ere Nodderne smaa?
11. Er Dækket godt og Nodderne smaae?
12. Hvor mange Mellemdæksbjelker?
13. Hvor mange Dæksbjelker?
14. Antages det, at Skibets Tømmere er friske og sunde?
15. Er den ydre Klædning omstukket?
16. Har det undergaaet Hovedreparation, isaafald hvor, naar og i hvilken Udstrækning?
17. Seiler det godt og har det faret tæt?
18. Er det stivt eller rankt og behøver Ballast for at kunne ligge tomt?
19. Dybgaaende med Trælast?
20. „ med tung Last?
21. „ med Ballast?
22. Har det brede Røster eller er det glatsidet?
23. Er Kahytten paa Dækket?
24. Er Folkelugaren paa Dækket?
25. Er der Bougport og Agterport, eller kunde saadanne lettelig placeres uden at svække Skibets Soliditet?
26. Er Master, Spryd og de øvrige Rundholter gode?
27. Er den staaende Rig god, og Inventariet complet og godt?
28. Seer Skibet tækkeligt ud af Construction og Takling?
29. Antages det at være fordeelagtigt til Trælastfart?
30. Hvor mange Petersburg Standard har det havt inde?
31. Hvormange engelske Tons Steenkul og Salt?
32. Hvormange engelske Tons anden tung Last?
33. Hvilken Fart har det hovedsageligt været i?

34. Af hvilken Grund skal det sælges?

35. Den antagelig billigste Priis?

N.B. Engelsk Maal og Vægt anført.

De mindre fartøyer var rigget som brigg, to master med rær på begge, de større som barkskip, med tre master med råseil på fokkmast og stormast, mens den aktre mesanmasten hadde gaffelseil uten rær. Var mesanmasten også forsynt med rær var det en fullrigger. Jeg tror ikke en sjømann hverken den gang eller senere kan tenke seg et vakrere syn enn på havet å møte et sådant fartøy for en laber bris med alle seil satt.

Av foran oppsatte skibsliste sees at det første fartøy han førte var farens brigg „Wilhelm Frederik” på 46 kom. lester. Det var ikke stor skuten som i 1837 ble betrodd den 22-årige Søren, snaue 100 reg. tonn. Skipperen hadde på den tid en ganske stor selvstendighet og var meget betrodd. Ingen telegraf, og sen postgang, var ofte årsaken til at skipperen selv måtte finne returfrakt — i mange tilfeller ble det også overladt til ham å selge den ladning han hadde med seg hjemmefra.

Det er først i 1850 at Søren A. Parr setter ben på eget dekk, ved hans kjøp av barkskipet „Prosperitas”. Et bilde jeg fikk oversendt i 1938 fra Gudrun Parrs dødsbo (enke etter min onkel Henry Parr) viser dette skib i storm, liggende for anker med pålandsvind utenfor den engelske kyst. Ombord han selv, hans kone og deres lille sonn Henry, et år gammel. Han seilte ofte opp i Østersjøen, kjøpte splitved for egen regning, og solgte denne i England. Han må ha vært en dyktig skipper og reder, for allerede i 1855 eide han foruten „Prosperitas” på 124 kom. lester, skipene „Wixen” 364 tonn, og „Minerva” 121 kom. lester. I 1864 var flåten øket til 5 skip, alle større enn de han hadde 9 år tidligere, nemlig barkskipene „Margaret” 168 kom. lester, „Hebrides” 254 kom. lester, „Thames” 201½ kom. lester, briggen „Henry”, 84 kom. lester og „Wixen” 166 kom. lester. Senere hadde han også 2 større fartøyer, nemlig „Golden Horn” og „Hannah Parr”.

„Golden Horn”, 1089 reg. tonn, som var bygget av tre i Wiscaset, Maine U.S.A. i 1854, tilhørte S. A. P. fra 1874 til 1880. Den blev da solgt til A. P. Andersen, Moss. Den 13 mars 1900 blev „Golden Horn” observert ut for Blokhus på Jyllands vestkyst med forrevne seil holdende nordøstover. Klokken 1 om natten til den 14. mars strandet den ved Grønhøi. Redningsbåten gikk ut men fandt skuten forlatt. Under en storm 28. desember 1900 ble vraket helt ødelagt. Førere var 1874 Schelderup, 1876 O. F. Kjeldstrup, 1881 A. Teilman. Ingeniør Aug. Paus eier et bilde av skuten, Sjøfartsmuseet et foto av bildet. Modellen har jeg. „Golden Horn” var opprinnelig fullrigger, men ble senere rigget om til barkskip.

„Hannah Parr” var bygget i Bordeaux i 1864, 400 kom. lester. Den er først nevnt i Veritas registrert som „Sønner av Norge”, men ble omdøpt i 1867, vel det året S. A. Parr kjøpte fartøyet. Det var og er fremdeles god skikk at rederens frue blir oppkaldt, især når det er et stolt skip. Førere var i 1867 O. Chr. Larsen, 1871 A. Wil-

helmsen, 1872 O. G. Larsen, 1874 C. F. Sandberg, 1875 H. H. Bjølstad. Den nevnes siste gang i registeret 1877, rigget som barkskib.

Som bestefar selv sa, seilte han kun i rennestensfarten mellom Norge, Sverige og England, skjønt skibene, især de større fartøyer som „Golden Horn” og „Hannah Parr” også tok frakter på fjernere farvann. „Hannah Parr” seilte i 1868 med emigranter til Amerika. Skuten led havari og kom inn til Limerick i Irland. Mens fartøyet ble reparert, underholdt bestefar emigrantene iland, idet han gjorde regning med å få erstatning av den norske stat. Denne følte imidlertid på den tid ikke noe større ansvar for emigrantene — staten mente at de som forlot landet fikk greie sig selv — og emigrantene led ofte forferdelig under overfarten til Amerika i de små seilskutene. Til slutt blev staten av humanitære hensyn tvunget til å gripe inn for å forbedre forholdene. Bestefar var i et middagsselskap i Drøbak da han fikk telegrafisk underretning om „Hannah Parr”s havari, som kunne bringe ham store tap. Han lot seg imidlertid ikke merke med noe under det livlige middagsselskap, og jeg har senere hørt hvilken beundring dette vakte.

På bestefars vegne prosederte hans venn, h.r.advokat Jacob Ihlen mot staten for å få erstatning for utgiftene med emigrantene, men han tapte ved høyesterett. Saken er interessant og jeg gjengir derfor her høyesterettsdommen med premisser:

„Den 12. april 1868 avseilte „Hannah Parr” fra Kristiania med 400 emigranter bestemt til Quebec, men blev den 7 mai nødt til på grunn av søskade at søke ind i havn ved Limerick (i Irland.) Overenskomsten med emigrantene var at de selv skulde holde sig med kosten under reisen, men da havariet bevirket forlænget reisetid maatte passagererne som var ubemidlede skaffes proviant for seiladsen videre. Skipperen O. C. Larsen henvendte sig til consulen i Limerick som igjen satte sig i forbindelse med generalconsulen i London. Efter dennes conferance med S. A. P., som tilfeldigvis netop da var i London, indgik generalconsulen paa at forskyde hvor der tiltrængtes ialt £ 270-19-6 „for dens regning hvem det maatte vedkomme idet han selvfølgelig” heter det til slutning „erklærer sig ansvarlig for enhver forpligtelse der som følge herav maatte blive paalagt ham” (c: Parr). Indredepartementet sagsøgte saa Parr, som paastod sig frifunden mot at betale £ 36-12-5, værdien av den proviant som ved skibets ankomst til Quebec var i behold. Ved Byretsdom av 30. nov. 1869 blev Parr tilpligtet at betale £ 41-3-6, som antoges at være værdien av den tiloversblevne proviant. Procesomkostningene blev ophævet. Denne dom blev av Indredepartementet paaanket til Høiesteret. Førstevoterende assessor Hallager mente at det var intet steds bestemt eller nogensinde antat at statskassen har at betale for fattige Nordmænd i utlandet og minst kan der være tale om at statskassen skulde ha saadan forpligtelse ligeoverfor emigranter, som vil opløse det undersaatlige forhold til landet. Han henviser til en skrivelse fra Kirkedepartementet av 30. mars 1869 som indeholder den almindelige internationale anskuelse paa dette punkt, og ligeledes til konsulat-instruks av 20 april 1858, som anfører at en consul ikke kan gjøre

regning paa refusion for andre utlæg end til sjømænd. Assessor Hallager kom ind paa forholdet mellem Parr's emigranter og statskassens stilling uten forøvrigt at gaa nærmere ind paa det vistnok tvilsomme spørsmål om hvorvidt nogen forpligtelse fra først av paahviler Parr eller ikke, da han (Hallager) i ethvertfald mente at Parrs erklæring er tilstrækkelig til at paalægge ham utgifterne. Skjønt Parr her uttrykkelig siger at han ikke tror utgifterne kan paahvile ham som skibets reder, saa forekommer det dog assessoren at naar Parr har søgt at bevæge Gen.consulen til at forskyde, erkjender han nødvendigheden av at skibet ikke kan gaa til sjøs uten at passagererne er forsynet med proviant, at det er av vigtighed at skibet ikke blir opholdt og at han selv for tiden mangler fornødne midler. Naar Parr desuten „anmoder Konsulen om at foretage det Fornødne for dens Regning, hvem det maatte vedkomme” — saa kan Meningens ikke dermed være anden end den, (som ogsaa synes bestemt at fremgaa af Slutningstiraden), „at jeg selvfølgelig erklærer mig ansvarlig for enhver Forpligtelse, der som Følge herav maatte blive paalagt mig,” — at Parr selv vil være villig til at erstatte hvad Konsulen forskyder, forsaavidt som det maatte vise sig ikke at vedkomme nogen Trediemand, hvilket her maa betyde det samme som det Offentlige eller Statskassen, da der naturligvis ikke kunde være Tale om Emigranterne selv, hvem Forpligtelsen vistnok vedkommer, men som man jo allerede paa forhaand vidste, ikke kunde betale.

Assessor Thomle var enig i at staten ingen retslig forpligtelse hadde til at hjælpe emigranterne. Derimot var det et andet spørsmål „hvorvidt Statskassen muligens kunde have fundet sig forpligtet af andre Hensyn, navnlig af nationale Hensyn, til at tage sig af disse Emigranter, og hvad der i saa henseende maatte være folkeretlig vedtaget, skal jeg ikke indlade mig paa og anser det heller ikke nødvendigt her videre at undersøge.” Han vilde heller ikke avgjøre det tvilsomme spørsmål hvorvidt Parr paa grund av reisetidens forlængelse var forpligtet til at forsyne emigranterne med ekstra proviant. Naar der ikke kan paa-vises nogen anden, hvem der paahviler nogen retslig forpligtelse til at bære omkostningene ved den ydede hjælp maa den omstændighed at Parr selv har anmodet om forskud til omhandlede utgifter og at det var av væsentlig Interesse for rederen at han fik disse fattige emigranter med sig fra Limerick, medføre at utgifterne endelig maatte falde Parr tillast. Han mente ogsaa at det norske fattigvæsen heller ikke hadde nogen forpligtelse med hensyn til trængende norske borgere i utlandet, saa meget mindre i et tilfælde som dette, hvor der var tale om emigranter.

Dommen som var enstemmig konkluderte med at Parr maatte betale £ 270-19-6 plus 5 % rente fra 30. dec. 1868 til betaling skedde. Procesomkostningene ved Byret og Høiesteret blev ophævet.”

Det merkelige er at det ikke nevnes et ord om at denne risiko eller havariet er dekket ved assurance.

DEN STORE ISEKSPORTEN

Søren A. Parr kjøpte Parr-gården i 1850. Den hadde en meget lang strandlinje, idet den gikk fra naboen, dr. Rings eiendom og helt frem til Drøbak kirke, mot øst begrenset av Storgaten frem til veien ned til kirken, men ikke selve hjørnetomten hvor Drøbaks Hospital er beliggende, en gave fra kjøbmann Nils Carlsen, som i sin tid også eide Parr-gården, matr. nr. 144—255, og som Nils Carlsen hadde holdt tilbake da han i 1807 solgte eiendommen til kaptein Zachariassen. Marthe Zachariassen solgte den i 1836 til major og tollkasserer Rosbach, hvis universalarving enkefru Thea Rosbach iflg. tinglyst skjøte av 15 mai 1850, overdrog den til Søren A. Parr.

Kjøpet av denne eiendom må ha vært meget fordelaktig for S. A. P., for ikke alene skaffet han seg pen bolig med stor frukthave, men på tomten nordenfor huset bygde han 4 ishus, som alle lå lavere enn landeveien hvorved blokkene ved sin egen tyngde kunde gli nedover isrennen direkte inn i ishusene. Utenfor lå så skibene og lastet. Noen kai fantes ikke før hans tid, men han bygde én helt fra søndre til nordre sjøbod. Den dertil fornødne fyll fikk han fra seilskutene som kom hjem fra Gravesend i ballast, „gravel” som bestefar kalte det.

Det må ha vært her Søren A. Parr begynte sin isforretning ved å leie dammer i Drøbaks nærmeste omegn.

Selv om der ikke var noen motbakker fra disse tjern må den lange hestetransporten allikevel ha faldt dyr. Han leide ihvertfall andre tjern som lå nærmere sjøen: Hverpen i Røken, Blylaget i Bundefjorden, Tyvebekken ved Fjeldstranden, Sønderstoen på Hallangen gård i Frogn, og Blakstad i Asker.

Blant billedene i denne boken er et fotografi fra innlastningen i Drøbak, hvorfra eksporten må ha sluttet forholdsvis tidlig. Jeg har aldri sett annet enn noen få råtne bordrester av disse is-husene. Forretningen må ha vært temmelig stor i 1870 og 1880-årene — min far fortalte meg at bestefar tjente mellom 40 og 80 tusen kroner om året hvilket jo var meget pent efter datidens pengeverdi og med små skatter. Jeg vet ikke hvad han betalte i damleie, men den må ha vært temmelig stor siden onkel Henry kunne få sin far overtalt til å kjøpe gården Hallangen i Frogn, gnr. 59, bnr. 1 av skyld M. 42.62 av Karl Johanssen, iflg. skjøte tinglest 31. januar 1885. I handelen fulgte også gnr. 63, bnr. 9, Bollesundet av Ottarsrud, pris kr. 100 000.

I en notis i Morgenbladet i 1862 fortelles bl. a. at „Parr har 12 ishuse og fyller nu det 13de, da det antages at der til sommeren vil blive sterk efterspørgsel av denne vare på grund av den store udstilling” (i London).

En av fordelene ved gården var at han der kunne ha mange hester som i vintre med mye sne hadde nok å gjøre med å kjøre denne vekk fra de to isdammene på gårdens grunn. Det gjaldt å produsere stålis — altså klar og gjennemsiktig is — nesten som glass. Alle som var interessert i istrafikken var meget opptatt av temperatur og nedbørsforholdene fra høst til vår. Det var især viktig at det var lang barfrost om høsten så det snarest ble tykk stålis, sterk nok til å kunne bære — ikke alene den første sne — men også hest med mann og sneskuffer som straks blev satt i sving for å fjerne sneen hvorved den forønskede lave temperatur kunde forøke istykkelsen. Tynn is kan ikke bære meget sne, den synker lett så det blir vann oppå isen — sneen blir gjennomtrukket av vann — snestappe. Når så denne endelig fryser til blir den ikke klar og må ved isskjæringen hugges med øks — et meget krevende og kostbart arbeide når snestappen er tykk. Under slike forhold blir stålisen tynn, blokkene mindre, isproduksjonen mindre, lagrene mindre, men omkostningene pr. tonn større. Stor prisstigning var nødvendig for å oppveie en slik dårlig is-legning.

I de dager fantes ingen maskiner eller motorer til å utføre noe av arbeidet i istrafikken. En rad sterke karer stod hele vinteren og skar is. Sledefore var man også avhengig av når det gjaldt å kjøre isblokkene fra dammen og hjem til ishuset. Det er således et beklagelig forhold bestemor noterer i sin almanakk den 2. februar 1864 at foret var borte.

Ishusene var bygget med dobbelte vegger fylt med sagflis slik at denne ikke kom i berøring med isen som måtte være ren og pen da den ble anvendt til avkjøling av matvarer, spesielt fisk. Husene var meget forgjengelige, og det ble ikke gjort tilstrekkelige avskrivninger på disse eftersom de ble forringet i verdi eller forfalt. Resultatet var at bestefar trodde han var mere velstående enn tilfellet var; et forhold som lett kan forklares idet hans sønn Henry og kontorsjef Vefferstad begge hadde interesse av å vise frem pene regnskaper.

Isblokkenes fasong var som nevnt avhengig av stålisis tykkelse, men de veide vel som regel ca. 200 kg. pr. stk. Ishusene lå gjerne nokså høit over sjøen og blokkene fikk således ofte stor fart nedover isrennen på vei til skibssiden. Rennene var derfor ofte bygd i en motbakke nær sjøen, lengere ned var rennene forsynt med jernpigger så blokkene gled pent og rolig bort til tippet hvor en saks grep dem og firte dem ned i lasterummet.

Det var en kald jobb å stue is, enten det foregikk i et skibsrøm eller i et ishus. Om vinteren er det ikke så stor forskjell på temperaturen inne og ute, i ishus eller ombord, men om sommeren er det verre. Jeg var der kun om sommeren — det var ikke mange minuttene jeg holdt ut sammen med isblokkene og mine venner — istuerne.

Skibningen ble besørget av seilskuter, en gang imellem av dampbåt og da helst

en bygd av tre, som jo isolerer bedre enn jern. Ofte var jeg da med bestefar når han ble rodd av isstueren Abraham til en av lasteplassene. Spesielt husker jeg en dampbåt i Sønderstøa, hvor den tok inn is som skulde til Massaua ved det Røde Hav, hvorfra italienerne angrep Abessinia og skaffet seg nederlaget ved Adua i 1895.

Etter bestemor Parr har jeg funnet en almanakk fra 1864 hvor hun fra 29. des. 1863 til 22. mai 1864 har gjort endel notater. Herav slutter jeg at Søren A. Parr den gang hadde megen forbindelse med en mr. Weston — en mann på 27 år — som ofte besøkte Parr i Drøbak, og som han tok med til forskjellige redere i Christiania. Av almanakken fremgår at bestefar allerede den gang drev iseksport. Den 2. februar 1864 var føret borte og de måtte da stoppe kjøringen av is fra de ovenfor Drøbak leide isdammer og ned til ishusene på Parr's egen eiendom. Den 1. mars ekspederte S. A. Parr 2 skib til London, sitt eget „Wixen” og Eitzens „Planet”, begge lastet med is.

Eftersom isforretningen utviklet seg og ble den vesentligste del av hans inntektskilde fornyet han ikke flåten. Det var synkende frakter i 1870—80-årene og med cif.salg tjente han ofte en ekstra skilling ved å befrakte andres skiber istedenfor å benytte egne fartøyer. Dessuten begynte seilskutene litt etter litt å føle konkurransen fra dampskibene, som jo fraktet den lett forgjengelige vare hurtigere over havet.

Seilskutene lå alltid i opplag om vinteren og sjøfolkene som da var ledige fikk ved iskjæringen fortjeneste i vintertiden sammen med de mange andre som hadde sitt levebrød av det, f. eks. lokale fiskere. Bønder som kjørte is eller som var behjelpelige med å rydde dammene for sne, fikk om vinteren anvendelse for sine hester. Skutene fikk frakter. Istrafikken satte sitt preg på distriktet omkring Drøbak.

Blant redere og forretningsfolk i Christiania var S. A. P. meget ansett. Iseksport i så stor stil som bestefar drev den, var en ny forretningsgren som ikke alene var til gagn for distriktet omkring Drøbak, men det skaffet også landet inntekter. Som påskjønnelse ble han i 1872 ridder av Wasaordenen og i 1890 ridder av St. Olav for samfundsgavnlig virksomhet. Han skrøt litt av sin fortjeneste hvilket muligens bidro til at han fikk konkurrenter, folk som kunne disponere tjern like ved sjøen, ikke alene oppe i fjorden men også fra andre distrikter, nær Porsgrund og Kragerø.

Søren A. Parr reiste stadig til London for å besøke sine kunder, med hvem han ofte gjorde flerårige kontrakter. Etter oppfyllelsen av en 10 års kontrakt mottok han en gang en stor plett jardiniere med følgende inskripsjon:

Presented to

Søren A. Parr of Drøbak by his friend E. H. Moscrop of the WENHAM lake ice company, London, as a TESTIMONIAL of ESTEEM and RESPECT 1864.

Ved en annen anledning fikk han fra en av sine forbindelser i London en stor flott sølvkanne med et bilde innrisset fra istrafikken og med en dedikasjon. Disse praktstykker arvet onkel Henry som i sin tid solgte dem til sin søster, min tante,

fru Hannah Løvenskiold, Fossum, Skien. Disse engelske fiskehandlere var ikke alltid så skrivekyndige og min bestefar fortalte at han ofte måtte skrive deres brever når han besøkte dem på deres kontorer i London. Ved en sånn anledning spurte bestefar etter vedkommendes sønner — om de ikke skulle begynne i forretningen — hvortil fiskehandleren stolt, men litt trist, svarte på sin London-dialekt: „Oh no, mr. Parr, I have overeducated them.”

Allerede før 1890 var det begynt å gå tilbake med hans isforretning. Konjunktorene var vanskelige og han selv var blitt en gammel mann. Kontoret i Chra. ble oppgitt og han flyttet tilbake til Drøbak, men slutte sin isforretning ville han ikke. „I will die in the harness”, sa han.

Hans sønn, onkel Henry, hadde arbeidet i sin fars forretning hele sitt liv og det hadde jo vært naturlig at sønnen hadde fortsatt virksomheten. Men bestefar var hissig og onkel Henry nokså stri så resultatet var at han sluttet i 1892. Kontorsjef Vefferstad sluttet omtrent samtidig, kontorist Sørensen fortsatte ennå i noen år.

I 1897 solgte han Hallangen for det han hadde gitt for den, nemlig kr. 100 000 til herr C. A. Fougner iflg. skjøte av 12 februar 1897. Jeg husker min far sa at han ikke trodde det var noe heldig at S. A. P.'s advokat Jacob Ihlen skaffet ham kredit til å fortsette istrafikken fra noen leide dammer han hadde igjen. Disse besøkte jeg på bestefars vegne i 1899, han selv var blitt for gammel. Like etter var denne driftige manns virksomhet slutt, efter en arbeidsdag på over 60 år.

Ære være ham for den.

PARR-GÅRDEN.

Terrenget fra hovedbygningen langs byens gate og ned til kirken var vesentlig opptatt av dyrket mark og frukthaver. Den vestlige halvpart mot fjorden er fjell med knauser. Fra kjøkkenhaven straks sønnenfor hovedbygningen gikk en vei ned til vannet, ned til sjøbod nr. 2, som bestefar i min tid vesentlig benyttet til sine ro-båter og hvor det også lå endel skrap fra seilskutenes tid. Utenpå bua hang et ballastmerke som anga at skutene utenfor, der hvor det var dypt vann, kunne hive sin ballast. Ved siden av og helt på land lå et deilig stort badehus hvorfra man kom ned på en prektig sandstrand.

Hovedbygningen i Parrgården var selvfølgelig utstyrt med engelske vinduer som var til å skyve opp og ned, temmelig utette så det ble herlig frisk luft i alle værelser når vinteren stod på. Huset er en en-etasjes bygning med et stort værelse i hver gavl, samt et lite værelse mot nord, „jomfruburet”, forsynt med et lite karnappvindu. Det ene værelset mot gaten var reservert gjester, mens værelset mot vest, altså mot haven og fjorden, ble benyttet i mine guttedager av tantene Hagar og Helen som jo var ugifte og bodde hjemme. I første etasje mot gårdsplassen og veien hadde bestemor sitt soveværelse, nordenfor var en stor deilig spisestue og vestenfor denne, midt i huset, lå bestefars soveværelse. Bortenfor dette, i nordvestre hjørne lå en stor stue og sønnenfor denne en liten hagestue med trapp ut i haven. Mot syd, altså mot gårdsplassen var det en stor gang. Sønnenfor den lille hagestuen og noen trin lavere, lå kjøkkenet som begynte i sidefløyen og som strakte seg sørover. Her var også et pikeværelse, så kom vognskjul og så i enden av fløyen bryggerhus etc. i 1ste etasje med soveværelser i anden. Jeg husker at onkel Henry bodde i disse værelser før han flyttet over i sitt eget hus ca. 300 meter nordenfor Parr-gården. Værelsene i denne fløy ble anvendt som gjesteværelser hvor også vi ofte tok opphold. Såvidt jeg husker var hesten „Svarta” anbragt i søndre sjøbu, mens der i det kombinerte vedskjul og hønsegård også var en liten stall for et esel som var til stor glede for oss barn. Fra den lille hagestuen kom vi ut i hagen hvor bestemor alltid hadde et bed med heliotrop.

Drøbak og besteforeldrenes hus var paradiset for meg som gutt, og erindringen om bestemors heliotrop-bed har gjort at jeg er glad i denne blomst som alltid maner

frem gode minner. Bortenfor bedene var det en forhøyning som kaltes festningen, hvor vi hadde en glimrende utsikt over Drøbaksfjorden, og hvor bestefar hadde anbragt en flaggstang med rå og gaffel. Jeg synes jeg ser ham sitte her med sin kikkert og utenfor Filtvedt oppdage en av sine egne skuter. Han løp da inn i huset og ropte på Hannah for at hun sammen med ham kunne nyte det herlige syn å se en av sine egne skuter — etter en vellykket tur til England — komme seilende hjem. Skuten signaliserte „alt vel” og bestefar svarte „forstått”. Senere kom så skipperen iland med hilsener fra venner og nyheter fra den store verden, og da spesielt fra bestefars elskede England. I mine guttedager moret bestefar sig av og til med å heise disse gamle signalflagg som han hadde igjen fra seilskutene sine. Her lærte jeg å heise et flagg, sammenrullet til topps, dra i snoren og se flagget folde seg ut i vinden.

I 1869 flyttet S. A. P. til Christiania med kontor nederst i Toldbodgaten og bolig i Drammensveien 21, 2. etasje, en flott leilighet hvor de førte stort hus med megen gjestfrihet. Selv bodde vi i Drammensveien 23 og det faldt seg derfor ganske naturlig ofte, nesten hver dag, å gå opp og hilse på bestemor som var et bedårende menneske, og som alltid tok meget godt imot oss. Selvfølgelig vanket der også en kake, kanskje en medvirkende årsak til mine hyppige besøk. I tredje etasje i Drammensveien 21 bodde enkefru, kammerherreinne Løvenskiold med sin familie, med hvem familien Parr kom i nær vennskapelig forbindelse. Frøken Hedvig Løvenskiold som dode ung, var en venninne av tantene Hagar og Helen, og eldste sønn hos Løvenskiold, Leopold, ble gift med bestefars yngste datter Hannah og flyttet til Fossum, som Leopold overtok. Brylluppet stod i Drammensveien 21. Jeg husker jeg var tilstede som 6 år gammel gutt i 1883, og under beskyttelse av en av Leopolds to yngre brødre, Severin og Herman.

Historien forteller, at da bestefar aktet å gifte seg var han i tvil om hvorvidt han skulde gå nordpå til — — — eller sørpå til Hannah Jørgensen (uttalt Jørnsen). Han gikk sorpå, hvilket han var vel tjent med. Det må ha vært i 1847 eller 1848 de ble gift. Av hennes dagboksopptegetninger i en almanakk fra 1864 å dømme, må hun ha vært en livsglad og munter dame, kjekk må hun også ha vært idet hun i 1850 var med sin mann og sønnen Henry, et år gammel, med barkskipet „Prosperitas” på en tur til England.

Hennes dagboksopptegetninger omfatter kun tiden fra 5. juledag 1863 til 22. mai 1864, men den gir et ganske godt innblikk i livet og selskapeligheten i Drøbak. Hun følger med i sin manns isforretning; det er et beklagelig forhold 1. februar, „sneen er borte, intet føre. Opphørt å kjøre is herfra.” Hyggelig var det hun noterte den 1. mars, at „S. A. P den dag ekspederte to ladninger is til London.” ”Den 5. og 6. mars 1864 lagde sig megen is i fjorden,” — en meget generende hindring for seilasen sydover mot åpent vann.

For øvrig er det mest om selskapeligheten hun skriver. Det var musikkaftener — firhendig — og sang og dans. Når det var herremiddag et sted, møttes damene

et annet sted og spilte kort. Det hendte også at man spilte amatørkomedie. Bestemor var meget musikalsk, bestefar glad i å synge engelske viser, begge to glad i en god spøk. 1. april 1864 må de ha hatt det riktig morsomt hjemme hos seg selv — „de narrede April, den ene efter den anden. Candidaten (senere byskriver Sørensen) narredes capitalt, almindelig latter hele aftenen.” Av nærmeste familie omgikkes de bestemors bror Petter Jørgensen, som imidlertid døde allerede i 1868, samt søsteren Laura, gift med Hans Parr, bror av bestefar, hvem de iallfall i 1864 var meget sammen med. Trots dette nære slektsskap ble der nemlig senere liten kontakt mellom familiene, formodentlig på grunn av manglende forståelse mellom brødrene. Men når søstrene møttes i selskap et eller annet sted så man stadig at de satte sig bort i en krok for å få seg en hyggelig prat sammen. Tante Laura var et søtt og koselig menneske, jeg var ofte innom henne på Husvik når jeg som gutt var i Drøbak. Jeg har liten erindring om onkel Hans, husker bare at han kom kjørende i karjol forbi Parr-gården når han skulle sørover i ett eller annet ærend. Tante Emilie (svigerinnen, gift med Nils Giede Parr) fortalte mig at Hans var den smukkeste av brødrene, som alle var meget pene. Efter fotografier å dømme og efter min egen erindring står det for meg som om Søren hadde et vakrere ansikt, men Hans var visst større og for så vidt en flottare kar. Jeg har ikke inntrykk av at det var noen større rapport med bestefars tre andre brødre. Nils, som ble sakfører måtte vel tidlig hjemmefra på grunn av sine studier, og kom derved inn i andre kretser. Horatio levde som skipper med bolig i Sarpsborg.

Det var noe særpreget over alle brødrene, bestefar var iallfall meget hissig. Bestemor derimot rolig — en glimrende demper på sin „kjære Søren”. Hun hadde megen „common sense” som kom godt med i dette hjem med så megen elektrisitet fra to generasjoner.

S. A. P. hadde ingen forbindelse med sine to engelske farbrødre Thomas og Benjamin eller deres etterkommere. Bestefars tante Nancy Parr (1763—1826), gift med Hans Angel (1757—1815) hadde en sønn Hans Henrik Angel (1793—1834), hvis sønn igjen Hans Fredrik Angel (1816—1866), iflg. boken om slekten Fuglesang, først var bankkasserer og skolebestyrer i Drøbak, senere sogneprest til Dverberg, hvor han døde etterlatende seg enke med mange barn i små kår. Han var gift med bestemors tredje søster Bodil, som jeg i Christiania har sett flere ganger, blant annet i Drammensveien 21. Deres barn igjen vedlikeholdt forbindelsen med sine kusiner, S. A. Parr's døtre. Etterkommerne efter Bestefars to andre tanter, Eliza gift med Mørch, og Mary gift i Danmark, har jeg aldri hørt omtale. Etterkommerne av Sarah (Sally) gift med Abraham Samuelsen i Drøbak, var det heller ingen forbindelse med trots de bodde i Drøbak og Christiania.

Jeg har ikke hørt noe om at bestefar hadde noen forbindelse med sin mors søsken, som alle bodde i Danmark.

Det ble således bestemors tallrike norske slekt de omgikkes. Hennes fetter, Jørgen Jacob Eitzen (1812—1890) bodde på Belsjø Hovedgård i Frogn. Bestemor noterte

18. mars 1864 at hans eldste datter Fredrikke den dag ble gift med dosent Thesen, „kirken smuk with flowers — grand dinner at 4 o'clock, songs and skaale. Bruden ikke livfuld. De fik mange presenter.”

6. januar 1864, bestemors fødselsdag, „mottog hun mange visitter som bleve bevertede med chocolade.” Til middag var hun buden til P. Brandt på Frogn, hvor hun var „onkels borddame og hvor jeg mottog mange Gratulationer.”

Brandt var fetter av bestemors mor Maren Helene Wold (1787—1850). I Soon hadde de noen venner, Huitfeldt, hvem de besøkte en dag i begynnelsen av mars 1864 ifølge med Jørgensens (hennes bror Petter og hustru Thora) og H. Parrs (Hans og Laura Parr). De kjørte avgårde „i smukt veir og føre og hadde en tekkelig middag og i det hele taget en udmerket behandling.” Om aftenen ble der spilt kort. En moderne, ny anlagt dampsgag ble naturligvis beseet. Dagen efter kjørte de tilbake i et fryktelig vær og kom forfrosne hjem. På følgende dag, den 11. mars, var de atter ute om aftenen, denne gang hos Jørgensen, bestemors bror, de „traf Præstens og Müllers og hvor de musicerte og converserede. Thora tracterede godt.”

Med Fischers på Ottarsrud var der megen omgang såvel mellem de gamle, som mellem deres respektive barn. Petter Vogt Fischer (impresarioen) og hans to søstre Olga og Emma „comtessene” var hele sitt liv venner med min mor og hennes tre søstre. Den yngste på Ottarsrud, Nathalie, gift med herr Schneider, bodde i Christiania med sine tre døtre, med hvem jeg danset meget i mine unge dager. Fredrikke ble gift med Nicolai Zachariassen i Porsgrund, tvillingsøsteren Nathalie med Clarin Mustad og nr. 3 Olga ble gift med Oscar F. Egeberg på Skinnarbøl.

Sogneprest Andreas Egeberg (min farfars bror) bodde på gården Aas, hvor han 1. mai 1864 ga en stor fest med dans som bestemor berømmer i sine opptegnelser. Videre var der omgang med familiene Müller, Krabbe, Zwilgmeier, Scheel, Gedde, kandidat Sørensen, stallmester Hofgaard og Prestens.

Mr. Weston kom stadig i huset den tid. En annen London-megler, mr. Thomas som var der i noen dager i mai 1864, gjorde visstnok stor lykke med sin sang, sitt spill og sitt gode humør.

Mens bestefar tok seg en tur til England ble der foretatt forandringer i huset med tilhørende nødvendig banking, støving og vask; innimellem en tur med Lucy og Hagar til hovedstaden, hvor de bl. a. var i theatret og så „En spurv i tranedans”. Tante Helen begynte på skole den 11. januar 1864, den 12. samme måned begynte Hagar å spille og Lucy å lese fransk. Stor glede var det å få brev fra „Harry” som var på skole i England.

Offiserer som hadde med Oscarsborg å gjøre var også gjester i Parrgården. Av navn kan nevnes general Irgens, oberstløytnant Bassøe, Kierulf, Klingenberg, løytnant Lund.

Det foranstående er bare efter bestemors opptegnelser fra 1864. Den senere oberst Lars Dahll og frue var stadige gjester såvel i Drøbak som i byen. Deres datter Sigrid, gift med kammerherre Faye på Dal var en god venninne av min mor og tante Hagar.

Tante Sigrids døtre Selma, g. m. løytnant senere oberst Zimmer, Anna g. m. godseier Fritz Treschow og Eugenie g. m. kammerherre Aall, Ulefoss, fortsatte vennskapet i min generasjon.

Bestefar og bestemor var friske og glade mennesker med god økonomi, fire vakre døtre, de både ga og mottok megen gjestfrihet. Søren A. Parr hadde mange venner. Til minne om ham henger hans fotografi i Norske Selskab. På et fotografi av Sandviksklubben, sees hans bilde blant en hel del av byens beste menn, som en gang om året kjørte ut til Harreschous hotel i Sandviken for der å spise den berømte torsk som under taler og sang ble skyllet ned med et passende kvantum god vin. Jeg tror ikke han fikk hederstegnet „korketrekkerordenen” — han var meget nøktern. Fotografiet av deltagerne finnes blandt billedene.

Besteforeldrene var meget musikalske og det var derfor rimelig at deres barn mere eller mindre arvet denne egenskap. Onkel Henry sang viser som ung, men jeg har aldri hørt ham. Min mor både spilte og sang, men drev det ikke til noe større etter at hun ble gift. Hun malte også litt, jeg har et godt lite oljemaleri, utsikten nordover fra Parr-gården; det er et lite hus på den andre siden av veien. Tante Hagar hadde vel den beste stemme, og sangen opptok henne helt og holdent. Hun gremmet seg mange ganger fordi hun ikke fikk lov til å opptre offentlig. Sånt gikk på familiens ære løs. Det var vel og bra å være amatør, men å bli profesjonell gikk ikke an. Tante Helen hadde også en vakker stemme. De øvde jo meget når de bodde i Drøbak om sommeren og jeg kan godt forstå at en stille vandrer på veien forbi Parr-gården når vinduene stod åpne, kunne misforstå lyden og fortelle når han kom sørpå, at en av de gifte døtrene til Parr visstnok var i barnsnød stakkar — hun skrek så fælt!

Tantene Helen og Hagar arbeidet meget som sanglærerinner, studerte i utlandet, spesielt i Paris, og etablerte sig i Christiania. De hadde sine egne metoder som de mente stod over alle andres. En sommer måtte tante Hagar for å spare sin stemme, oppholde sig på en seter. Fra oppholdet der fortalte hun mig at hun studerte hvorledes kua benyttet mavemusklene når den rautet, og hun mente at hun hadde lært en god del av dette studium. Tante Helen oppholdt seg i Paris i mange år, og det var først da hun ikke kunne gi undervisning lenger at hun flyttet til Christiania. Da tante Hagar var henimot 60 år gikk det jo tilbake med såvel sangen som pedagogikken, og hun gjenoptok da malerkunsten som hun i sin ungdom hadde dyrket som elev av Gerhard Munthe. Hun reiste til Rom og studerte under Debujoles. Hun var et meget energisk menneske og talte stadig om sine fremskritt, helt uforstående overfor vanskeligheten ved noen større fremgang i en så fremskreden alder.

Tante Hagar var glad i en god prat, og meget underholdende. Hun talte glimrende engelsk, godt fransk og tross sine manglende kunnskaper i tysk, kunne hun godt prestere en samtale også på dette språk. Når dertil kommer at hun hadde et elskverdig og behagelig vesen, var det naturlig at hun var en meget populær og søkt gjest. I sine yngre dager reiste hun meget sammen med øverste kammerjunker Fritz

Treschow og frue Fanny, født Løvenskiold. Blant annet var hun en vinter gjest hos disse i Amsterdam. Hun var også meget sammen med Treschows da de bodde i Oslo og hun fortalte meg engang at da hun og Treschow etter et kirkebesøk gikk ut av kirken kom han med den bemerkning: — „tenk alle disse menneskene er vår neste.”

Min mor og tante Hagar var meget gode venner og var derfor stadig sammen. Hun var en fast gjest i mine foreldres hjem og det gjorde at jeg og alle mine søsken kjente henne godt og ble meget glad i henne. Hun var som tidligere nevnt svært glad i å prate og jeg eksploderte en vakker dag ved middagsbordet fordi tante Hagar hele tiden ledet konversasjonen, som vesentlig dreide seg om kjoler, mens vi barn ikke kom til orde. Resultatet av dette mitt utbrudd ble imidlertid at også vi barn ble hørt ved middagsbordet.

Jeg var ofte i selskap hvor tante Hagar underholdt oss med sin sang. Spesielt husker jeg at mange nesten smilte når hun i de senere år kom med sangen om: „Hvor kan man plukke roser, hvor ingen roser gror, hvor kan man finne kjærlighet, hvor kjærlighet ei bor.”

Tante Hagar hadde lagt sin kjærlighet på meg og vi hadde det svært koselig sammen. Jeg har ennå noen hyggelige brever fra hende hvor hun takker for opphold her på Bogstad. Jeg var også den hun helst så da hun lå på sitt siste på Lovisenberg. Hun satt og holdt meg i hånden, stille og rolig ved tanken på å skulle gå bort. De som hjalp henne mest var den engelske prest Mooney og dr. Andvord. Hun døde 5. januar 1927 og ble begravet på Vår Frelsers Gravlund.

Min mors besøk i den engelske kirke redusertes etterhvert som hun ble mere tiltrukket av Frikirken med dens mere pietistiske religiøse retning. Tante Helen oppholdt seg i mange år i Paris og ble visstnok der dratt over i den katolske kirke. Hun var i sin ungdom meget vakker og hadde mange beundrere. For meg så det ut som om hun ikke kunne bestemme seg, men grunnen var vel den at hun ikke fikk den hun var glad i. Det hendte at hun passet vårt hjem når mine foreldre var i utlandet, men hun hadde vanskelig for å opprettholde disiplinen, iallfall like overfor meg. Hun var i grunnen mere knyttet til Løvenskiolds på Fossum enn til mine foreldres hjem og tilbrakte de fleste av sine ferier hos disse, hvor barna ble svært glad i henne. Herman Løvenskiold, Fossum, holdt således en strålende fest for henne da hun fylgte 80 år. Tante Hannah Løvenskiold var også blitt katolsk og det ble også et tilknytningspunkt mellom de to søstre. Tante Helen døde 18. april 1940 og ble fra den katolske kirke begravet på Vår Frelsers Gravlund ved siden av tante Hagar.

Mine foreldre bodde i Christiania, men om sommeren var vi som regel på gården Strøm. Jeg likte meg ikke noe større der — ingen venner hadde jeg. Men i det deilige Drøbak var det anderledes! På forsommeren asparges og senere jordbær, fast gjest var jeg i morelltrærne og eplekart fikk jeg spise så meget jeg orket. Bestefars esel hadde jeg på landjorden. En liten jolle stod til min disposisjon. Denne benyttet jeg

i de tidlige morgentimer for å forsøke fiskelykken sammen med andre Drøbaksboere ved Småskjær. Men en morgen ble jeg følt redd — jeg så et stort dyr i vannet like ved båten og rodde hjem alt jeg orket, uvitende om at en nise igrunnen ikke var så farlig. Ved en enkelt anledning fikk jeg lov til å seile ut med „Diabolo”, en gammel redningsbåt fra en av seilskutene, utvendig blå, innvendig rødmalt forsynt med råseil. For en vidunderlig fri følelse det var å sette fra land — tenk å ikke ha noen etter seg med formaning om ikke å gjøre ditt og ikke datt. Det blåste en frisk liten solgangsbris — jeg krysset glad og fornøyd sørover, men akk! Båten med et skarve råseil var ikke skikket for kryss — strømmen som ofte er meget sterk i Drøbak-sundet, spesielt etter at jetéen mellom Hurumlandet og Oscarsborg ble anlagt, drev meg nordover. Min fortvilelse var stor og jeg hadde ikke noe annet å gjøre enn å se å karre meg iland i Vindfangerbukta hvorfra jeg slukøret vandret hjem for å be om hjelp, den gårdsgutten ydet meg ved alene å ro „Diabolo” til sin faste fortøyningsplass. Således begynte og endte min første erfaring som seiler. Jeg tok ikke sporten opp igjen før i 1937, og da med assistanse av to flinke gaster ombord i min egen 11 meter „Cito”.

Ester min mors oppfatning ble jeg visstnok noe for selvstendig ved dette frie liv i Drøbak, og for å dempe på dette var det vel at jeg nå og da ble stengt inne noen timer sammen med Lilly for å lære å sy og strikke, begge deler nyttige ferdigheter selv for en gutt. Men hvor jeg syntes det var følt! Jeg tror ikke det gjorde meg myk, snarere det motsatte.

Søndag formiddag vandret vi gjennom hagen til Drøbak kirke, hvor pastor Lexow, husets omgangsvenn, forrettet. Kirken har en stor altertavle, vesentlig bestående av utskjæringer som når nesten opp til taket i koret; i midten Kristus som sitter tilbords med sine disipler og utdeler nadverden. Jeg har vært i kirken så mange ganger med bestemor og hatt så god tid under prekenen som jeg ikke forstod noe større av, til å betrakte detaljene, at disse har festnet seg for mitt indre øye.

Da jeg var gutt hendte det ofte at bestemor badet sammen med oss andre, selvfølgelig iført datidens badedrakt — vide benklær til under knærne og en stor vid jakke — etter nåtidens begreper et upraktisk og besynderlig plagg.

I sommertiden var det almindelig at hele familien med venner rodde eller seilte i flere båter til Hallangen eller Hverpen på picnic-turer. Som oftest var det en eller annen engelskmann med, spesielt husker jeg generalkonsul Mitchell som fisket med flue etter ørret i isdammene.

På Hallangen var det stor hovedbygning og der hadde en eller annen maler fått lov til å tilbringe ferien. Det vakte stadig stor fornøyelse når fremmede som kom inn i huset, bøyde seg ned like ved trappen for å ta opp en gul ti-kroneseddel, som viste sig kun å være noe kunstneren hadde malt på gulvet.

Drøbak har noe av Sørlandets charme og preg over seg, frodig vegetasjon og like ved sjøen. Er det noe rart i, etter hvad jeg foran har skrevet, at jeg syntes jeg kom til paradiset når hjulbåten „Svanhild” la til ved Hamborgs brygge eller „Jarls-

berg" ved Lehmanns brygge, full av glade sommergjester, mens guttene falbød sine moreller til de reisende og vi ble mottatt av en av tantene mens Hans brakte bagasjen ned i giggen „Hagar" som lå på nordsiden av bryggen i propellvannet og som så brakte oss frem til det koselige hjemmet nordpå.

Som tidligere nevnt gikk det tilbake med fortjenesten med isforretningen i 1880-årene. Parr oppga da den flotte leiligheten i Drammensveien 21, og flyttet til Sommerrogt. 13, hvor bestemor tok plass ved vinduet i stuen i første etasje. Venner som passerte nikket til henne, og det var lettvtint for disse å komme innom og hilse på henne. Det gjorde også jeg, hun lærte meg Besique, som vi hadde megen glede av begge to.

Bestemor Parr døde den 18. mars 1897 i Drøbak. Hun hadde hatt slag noen tid i forveien, lå tilsengs delvis lam og kunne ikke snakke. Tante Helen pleide henne inntil hun sluknet. Det var stor deltagelse fra slekt og venner og mange mennesker var samlet i Parrgården etter begravelsen. Jeg husker jeg var tilstede som kadett.

I 1899 tok jeg et fotografi av bestefar hvor han som olding sitter i spisestuen i Drøbak, med sokker på bena, for det var litt gulvkoldt i det trekkfulle huset. Han var dengang nesten krøpling idet han hadde faldt på isen utenfor posthuset. Jeg tror ikke lårhalsen var brukket, men han kunne nesten ikke gå. Fotografiet viser et vakkert ansikt.

Efter at jeg kom hjem fra London sommeren 1900 var jeg i de følgende par år stadig nede og besøkte ham. Det var nokså trist, syntes jeg, for han var helt alene. Men hvor rørende han var når jeg kom. Tante Hagar bodde i Oslo hvor hun ga sangundervisning, og tante Helen var i Paris hvor også hun dyrket sangen. Han hadde jo en hushjelp, men han fikk ikke ordentlig stell, og min mor lot ham derfor hente med hest og slede en vinterdag og kjørte ham direkte til Oscarsgt. 45. Jeg hadde hjørneværelset i 1ste etasje, Ferdinand hadde værelse til gården, og ved siden av disse, med inngang fra begge våre værelser, bodde bestefar. Han ble dårligere og dårligere, lå tilsengs og hadde sykepleierske. En dag gikk sykepleiersken ut et ærind og ba min bror Ferdinand — som leste lekser i sideværelset — om å passe på Parr hvis det var noe han ville. Ferdinand hørte ingenting, og da sykepleiersken kom tilbake, var han død. Dette skjedde den 26. februar 1903.

Mine besteforeldre på farssiden har jeg aldri sett, de døde jo lenge før jeg ble født, og det er kanskje grunnen til at jeg var — og i erindringen fremdeles er — sterkt knyttet til bestemor og bestefar Parr.

Den 3. mars 1903 fantt bestefars bisettelse sted på Vår Frelzers Gravlund. H.r.advokat Jacob Ihlen og oberst Lars Dahll var marskalker. Sogneprest Arnesen, Uranienborg, forrettet. Den 4. mars var det jordfestelse i Drøbak, hvor jeg dessverre ikke kunne være tilstede på grunn av bronchit. I familiegravstedet ligger følgende begravd:

Parr, Henry, konsul, f. 13/11 1772, død 2/11 1859 og hustru Christiane, f. Giede, f. 10/6 1788, død 29/7 1849.

Parr. Clarissa, f. 1857, død 1860.

— Søren A., f. 14/2 1815, død 26/2 1903, som titel står anført skibsreder og iseksportør.

— Hannah, f. 6/1 1825, død 18/3 1897, f. Jørgensen.

Dette gravsted er ca. 2,5 × 2,5 m. med sort jerngjerde omkring hvor det i midten er plasert en sort støtte hvor disse opplysninger står. På gravstenen står at S. A. Parr er født 1814, hvilket er feil — et år for tidlig. — Ved siden av dette ligger en sort stenplate 1 m × 1,80 m. med følgende inskripsjon:

Parr, Hans Henry, født 21/11 1811, død 2/3 1891,

— Laura Elise Birgitte (f. Jørgensen), født 13/12 1826, død 8/6 1892.

Clarissa døde av brannsåar etter at hennes klær i et ubevoktet øyeblikk hadde tatt fyr.

Gravstenen ble avsløret i 1916 ved en familiefest i Parrgården i frk. Holstads pensjonat etter at vi først hadde vært i Drøbak kirke. Noen kom pr. motorbåt, andre pr. bil. Se blant bilder.

I 1920 betalte vi til Drøbak kirke festeseddel fra 4. mars 1918 til 4. mars 2018. Jeg syntes det var en æressak sammen med min mor og tante Hannah å få lov til å være med på dette. Festeseddelen ligger hos meg.

Da tante Hagar døde foreslo jeg at hun skulde begraves i samme familiegrav i Drøbak, men min mor syntes det var så hyggelig å ha henne i nærheten. Hun ble derfor bisatt på Vår Frelsers Gravlund — og glemt.

Tante Helen ble begravet i samme grav.

HENRY PARR.

Jeg vet ikke hvilken utdannelse onkel Henry hadde utenom sin engelske skole. Som voksen arbeidet han i sin fars forretning og bodde da avvekslende i Oslo og Drøbak, i byen i eget losji og i Drøbak i eget hus noen hundre meter nord for Parrgården, med utsikt sydover fjorden. Sin villa utstyrte han å la yacht. Det var et pent og riktig koselig hjem som jeg i mine guttedager i høy grad beundret. Her i bukten, utenfor bestefars sjøbod, hadde han om sommeren, liggende ved bøyen, sin flotte, moderne engelske kutter med rett baug og utoverhengende hekk, sortmalt og med gulllister langs siden. Denne båten var etter min mening noe av det deiligste jeg kunne tenke meg. Min far hadde omtrent på samme tid en hvalerbåt „A. I.”. En gang de seilte sammen i en passende lens, tok min far fart bortover dekket, stupte fra baugen og svømte så bak båten hvorfra han ved hjelp av et slepende taug halte sig ombord igjen. Onkel Henry skulle gjøre likedan, men det holdt på å gå galt for han manglet de nødvendige krefter i armene for å hale sin tunge kropp ombord. Men de klarte da å hale ham ombord tilslutt. Han hadde ikke slik spenstig kropp som min far, han var tung, og hadde også en tung gang. Om vinteren måtte han

naturligvis tilse is-skjæringen og ble da lett kald og våt på bena hvilket vel bidro til at han alt tidlig led av podagra som han kanskje hadde arvet etter sin bestemor Parr, født Giede, som var meget giktisk. Det var under ett av disse anfald av podagra at han en dag sa til min far: „Du lever du — men jeg bare vegeterer.”

Likesom mange av sin slekt var han også hissig. Han var meget sikker i sine meninger og temmelig kritisk overfor personer og forhold. Han og faren trakk derfor dårlig sammen og han sluttet også i farens forretning da han i 1892 giftet seg med Gudrun Tandberg og slo seg ned på Husvik ved Drøbak, som han kjøpte eller leiet og hvor han bodde i 5—6 år før han flyttet til England for godt. Om sommeren var han imidlertid alltid i Norge — ved Nytrøen i Kvikne nær Tynset hvor han drev litt orretfiske. Her fikk jeg en hyggelig mottagelse i slutten av august 1901 da jeg som løytnant var på vei med Søndenfjeldske Hjulrytterkompani til feltmanøvre i det Trondhjemske.

På Husvik hadde han et riktig koselig hjem, hvor jeg i 1894 ble invitert en weekend sammen med en kamerat. Likeledes var jeg i 1898 hans gjest da han bodde i Stockbridge, ikke langt fra Southampton. Han led så sterkt av podagra at han måtte bruke krykker som han slengte foran seg når han skulde ned trappen fra annen etasje. Han satte seg så på øverste trappetrin og firte seg nedover fra trin til trin med armene. Det var vel omtrent på samme tid han var i Bath, hvor han ble anbragt i en kurvstol og firt ned i badet da han selv ikke kunne komme dit ved egen hjelp.

Jeg tror han en gang var i Amerika. Ihvertfall hadde han en god amerikansk venn fra Boston, mr. Meredith, som besøkte ham i Norge. Mr. Meredith var en usedvanlig pen og elskverdig mann som også kom i mine foreldres hjem. Han må ha likt seg i familien Parr. Hans erkjentlighet gikk ut over meg — ikke alene ga han meg som gutt et nikkelt urkjede, men han sendte også en vakker krystallbølge mange, mange år etter til mitt bryllup i 1904.

Onkel Henry hadde i grunnen liten omgang med sine søsken, men på hjemreise til Tynset pleide han å slå seg ned noen dager i Oscarsgt. 45. Man må vel si at han var litt av en særting — en original — som levet sitt eget tilbaketrukne liv.

Etter onkel Henrys død i England flyttet tante Gudrun til Oslo hvor hun hadde mange venner og hvor vi i familien også hadde megen hygge sammen. Som en erindring mottok jeg den 12. desember 1938 meddelelse om at det i tante Gudruns testamente var bestemt: „Westye P. Egeberg, en akvarell (etter min manns ønske). Et skib i storm. Bildet viser Søren A. Parr's første skib „Prosperitas” på reise til England i 1850, ombord han selv, fru Parr og Henry, ett år.”

Onkel Henry som døde i 1924, ble kremert i England; tante Gudrun døde i Oslo 1. desember 1938 hvoretter begges urner ble nedsatt i et gravsted på Vestre Akers Kirkegård med feste til 1965, ordnet av advokat Nils Aall Lyche, executor i tante Gudruns dødsbo, og som disponeres av direktør Ragnar Tandberg (nevø av tante Gudrun).

OLD PARR

At navnet Parr er gammelt i England er vel kjent. Det fremgår bl. a. av et hundre år gammelt nummer av „Cassels Illustrated Family Paper” hvor der i årgangen 1859—1860 fortelles om en bekjent personlighet „Old Parr” som oppnådde en fantastisk høy alder. Et hundre og tyve år gammel giftet han seg for annen gang. Ennå i 130 års alder drev han og arbeidet på sin gård og førte et enkelt og beskjedent liv med en føde som i det vesentlige bestod av melk, ost og brød. Beretningen kunne fortelle at Old Thomas Parr ble 152 år gammel og ble to måneder før sin død ført opp til London for å forestilles for kong Charles II. Et øyenvidne kunne dengang berette at han sov nesten under hele reisen fra Shropshire, hvor han var født.

Regner man 152 år bakover fra det år da Charles II besteg tronen får man at Thomas Parr fra Wirmington i Shropshire skulle ha vært født i Tudorherskeren Henrik den Syvendes regjeringstid i 1508. Ifølge en annen presisere oppgave skulle han være født i 1483, hva der gjør et sammentreff med kong Charles II umulig. For å nå til kong Charles II måtte han da ha blitt adskillig mere enn 152 år gammel. Og det ble han ikke. Men den nevnte engelske beretning var i sin tid omtalt også i norske blad og muligheten for en norsk Parr-forbindelse med „Old Parr” berørt.

Imidlertid ga andre engelske kilder presisere detaljer om „Old Parrs” liv og død og et Drøbaksblad som forøvrig ville gå ut fra at Thomas Parr måtte være stamfar for Søren A. Parr „Banebryteren for isinnskibningen her i landet” gjenga i 1890-årene etter engelsk kilde versjonen om at „Old Parr” faktisk var født allerede 1483 og at han døde 1635. Den konge som ville se ham har da vært Charles I, som regjerte til 1649.

Parr var, heter det i denne beretningen av et muntert sinn, hans yndlingsdrikk var øl, og forstand og hørsel bevarte han til det siste. Han giftet sig for annen gang med Catherine Milton og fikk en arving med henne. Toogtyve år senere spurte kong Charles ham: Du som har levet lengere enn noe annet menneske, hva har du gjort mere enn noe annet menneske? — Thomas Parr kunne ikke gi annet svar enn at han gjorde bot og lovet bedring dengang han var hundre år gammel. — Som Englands eldste kjente mann ble han hedret med gravplass i Westminster Abbey,

hvorfra engelske blad kunne gjengi nedenstående inskripsjon på hans gravsten som minnet ettertiden om at han hadde levet under 10 fyrsters styre:

THOMAS PARR

of the county of Sallop . borne in anno 1483 . He lived in the reigns of ten princes viz. K. Edward IV . K. Edward V . K. Richard III . K. Henry VII . K. Henry VIII K. Edward VI . Q. Mary . Q. Elisabeth . K. James & K. Charles.

Aged 152 years & was buried here.

November 15.—1635.

Skjønt „Old Parr” førte et døpenavn Thomas som forekommer i Drøbakslekten Parr, er der ingen grunn til å se noe slektskapsbevis i dette forhold. Navnet Parr har vært å finne i England gjennom mange århundrer, også i vort århundre og finnes i engelsk historie både i borgerlige, adelige og kongelige forbindelser. Den siste av Henrik VIII's mange hustruer het som bekjent Catherine Parr og hennes soster Anne Parr ble gift med den første earl av Pembroke and Montgomery, hvis efterslekt fra det berømte herresete Wilton House ved Salisbury fremdeles lever. At Old Parr med den eldgamle gravskriften var tvers igjennem borgerlig er sikkert nok.

Henry Parr, $^{13}/_{11}$ 1772— $^{2}/_{1}$ 1859.

Ragne Christiane Parr, f. Giede. $^{10}/_{6}$ 1788— $^{29}/_{7}$ 1847.

Hans Henry Parr, $^{21}/_{11}$ 1811— $^{2}/_{3}$ 1891.

Fru Laura Elise Birgithe Parr, f. Jørgensen, $^{13}/_{12}$ 1816— $^{8}/_{6}$ 1892.

Nils Giede Parr, $^{16}/_6$ 1820— $^{20}/_4$ 1893.

Fru Emilie Sophie Parr, f. Mellbye,
 $^{13}/_7$ 1826—nov. 1915.

Thomas Randell Parr, $^{13}/_2$ 1826— $^{23}/_2$ 1896.

Fru Elise Sophie Parr, f. Reiersen, $^{15}/_5$ 1829— $^1/_1$ 1904.

Soren Angell Parr, $11\frac{1}{2}$ 1815— $27\frac{1}{2}$ 1903.

Fru Hannah Parr, f. Jørgensen, $8\frac{1}{4}$ 1825— $15\frac{3}{4}$ 1897.

Soren A. Parr i yngre år.

Visittkort, som han brukte i London.

Øverst: Søren A. Parr og frue, mot døren, foran disse datter Lucy, foran moren Hannah, nederst: Helen og Hagar pluss et engelsk ektepar på trappen og rekkverket (ca. 1866).

Fra Parr-villaen — Et engelsk ektepar.

Fra gårdssiden: Eselet kjøres av Westye P. Egeberg, ved hans side broderen Oscar og søster Lilly. I bakgrunnen på trappen faren Ferd. Egeberg, år 1890—1892.

Fra Parrgaarden 1894. Stående i døren Henry Parr og frue Gudrun, f. Tandberg. Sittende fra venstre Lucy Egeberg, f. Parr, Soren A. Parr og frue Hannah, f. Jørgensen. Hagar Parr. Nederst: Westye Parr Egeberg, Oscar Fr. Egeberg, Lilly Egeberg. Barn: Soren med mor Ginni Dahl, f. Ottesen.

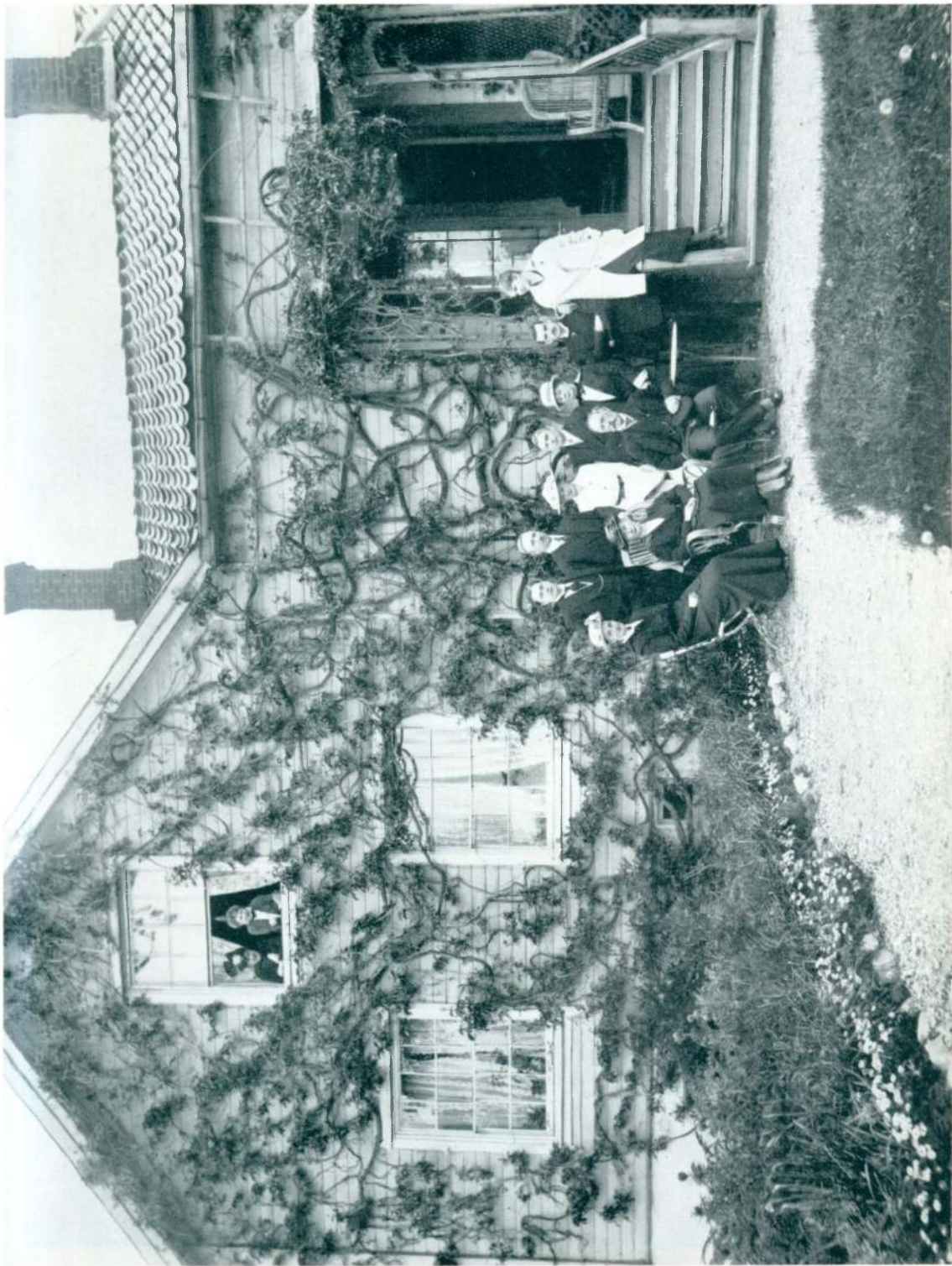
Stående i døråpningen frk. Lucy Parr og en engelsk dame. — Annen rekke fru Hannah Parr, engelsk herre, frk. Hagar Parr lengst til høyre. Nederst: Mrs. Sharp, som styrte huset for generalkonsul Mitchel, frøkene Helen og Hannah Parr, engelsk dame.

Sittende: fru Hannah Parr med sine fem barn. Stående fra venstre: Hannah, Henry, Hagar, Helen og Lucy. Småpiken er Catharina Løvenskiold (Hannahs datter). Fotografiet er fra haven i Drøbak år ca. 1894.

Fra haven i Drøbak 1909. Stående: Lilly Egeberg, Helen Parr, Esther Egeberg, Hagar Parr, Ferd. Egeberg. Sittende: Lucy Egeberg, f. Parr og Hannah Løvenskiold, f. Parr. Forrest: Evelyn Egeberg og Hedvig Løvenskiold.

12. mai 1913. Avskjeds møte med hjemmet i Drøbak. Sittende: Nimi Egeberg, Eugenie Backer-Gronndahl, Ferd. Egeberg, Stående: Ferdinand jr. og Westye P. Egeberg, Anne Cecilie og Herman Lovenskiold, Lilly Egeberg, Fridtjof Backer-Gronndahl, Evelyn Egeberg. I vinduet Hagar Parr og Lucy Egeberg.

Fra Oscarsborg, foto tatt 1862 av oberstløytnant, tollkasserer Scheel, hos kommandanten kapt. Platou. -- Overst stående fra venstre: Pastor Gude, kapt. Platou, Thomas Parr, Soren A. Parr med grå flosshatt. Foran dem fra venstre, fru Platou, frk. Anna Dahll (senere gift med dr. Theodor Egeberg), fru Zwilgmeier, fru Fischer, Hans H. Parr, fru Laura Parr, fru Petra Fischer, senere fru Meyer, barn Sigrid Dahl senere fru Faye, fru Scheel, fru Elise Parr, fru Hannah Parr, frk. Irgens, fru Irgens, fru Christensen, frk. Christensen, fru S. Dahll.

Søren A. Parr's ishuse i Drøbak.

MALERIET AV CHR. GIEDE MED FAMILJE

er malt av Erik Poulsen (1749—92), det var utstillet i den i Kjøbenhavn i sommeren 1879 avholdte Kunst & Industriutstilling (Se Utstill. katalog 127 no. 1096). Christian Giede, proviantforvalter, (sønn av ladefoged Niels Paulsen og dennes hustru Ane Nielsdatter Tostrup) født 1733, døpt 20. september i Birkerød sogn, død 3. november 1796 i Kjøbenhavn. Var iflg. protokollen 5 ganger gift, deriblant 3. gang med Ragna Angel, (datter av kjøpmann Hans Angel og hustru Aase Catharina Bøchmann) født $18/2$ 1754 i Larvik, død $16/10$ 1791 i Klinte prestegård, Fyn, bisatt i Kjøbenhavn. I ekteskapet 10 barn:

1. Dorothea Margrethe, f. $21/8$ 1774, død $26/3$ 1871, gift med Christian Fredrik Wilhem Huvald, f. 1760 i Holstein, død $28/2$ 1795 i Kjøbenhavn.
2. Niels Giede, f. $15/11$ 1775, død $28/5$ 1862, overkrigskommissær, gift med Mette Marie Holbech, f. $14/1$ 1778, død $30/6$ 1853.
3. Ursula Cathrine, f. $14/2$ 1777, død $27/12$ 1810, gift med Hartvig David Duncan, f. $14/8$ 1774, død $13/4$ 1853.
4. Adam Gottlob Giede, født $19/3$ 1778, død $24/2$ 1836, slottsforvalter, kammerråd, gift med Christiane Charlotte Sofie Goos, f. $31/10$ 1783, død $31/12$ 1846.
5. Wilhelmine, født $4/11$ 1780, død $20/10$ 1825, gift med Rasmus Frankenau, Dr. med., født $6/1$ 1767, død $12/10$ 1814.
6. Hans Henrik Giede, f. $2/7$ 1782, død $30/12$ 1844, overkrigskommissær, gift med Birgitte Tostrup, f. 1794, død $18/9$ 1819.
7. Fredrik Giede, f. $15/11$ 1783, død januar 1786 (begr. $30/1$).
8. Ellen Johanne, født $9/3$ 1785, død $16/3$ 1855, gift 1) Kjeld Moestue, død $26/1$ 1805. 2) Høiesterettsassessor i Chr.ania Lorents Lange, f. $25/8$ 1786, død $8/3$ 1860.
9. Fredrik Giede, født 1786 $25/8$, død $8/12$ 1819, Skipsfører, gift med Rebecca Christiane Schlick, døpt $7/8$ 1789, død $23/6$ 1814.
10. Ragna Christiane, født $10/6$ 1788, død $29/7$ 1849, *gift med Henry Parr, født $13/11$ 1773, død november 1859.*

Christian Giedes øvrige barn i andre ekteskaper:

1. Sophie Hedeveg, f. $17/1$ 1764, død $13/8$ 1832, gift med 1) Ferdinand Christian Fabricius 2) Amond Richard Holtermann.
2. Christian Fredrik Giede, døpt $9/7$ 1766, død 1790—91.
3. Anna Christiane Giede, døpt $9/3$ 1769, død $2/11$ 1794, gift med Frederich Sophronius Westermann Hagerup.
4. Marie Giede, født $25/4$ 1770, død $31/1$ 1829, gift med Jens Christian Langeland. Av annet ekteskap en datter død 3 dage gammel.

Christian Giede, f. 20. 1733, d. 3/11 1796, med familie. Nederst tilvenstre Ragne Christiane Parr.
(Originalen på Skinnarbøl).

RIDDERNE AV SANDVIKSORDENEN OG MEDLEMMENE AV KLUBBEN «SANDVIKSTORSKEN»

I den store selskapelighet som blomstret i det gamle Christiania i Søren A. Parrs tid var det et enkelt trekk som har fortjent en liten oppmerksomhet. Både for sitt eget særpregs skyld og fordi det på en måte skapte mote med etterligninger som holdt seg helt inn i vårt århundre.

Ennå lever det mennesker som har deltatt i kanefarter og kan fortelle om Sandviksturer av dette slaget, kortesjer av sleder utover til Harreschous hotell for der å spise den engang så berømte Sandvikstorsk og feste i tilknytning til denne begivenheten. Men til den kretsen som gikk foran og gjorde disse utferdene til en *institusjon*, nemlig en klubb „Sandvikstorsken”, hørte en patriark i Parrslekten Søren A. Parr og et par ord i denne anledning kan derfor fortjene en plass i forbindelse med omtalen av ham og hans nærmeste. De kan tjene som supplement til teksten under billedet av klubben „Sandvikstorskens” riddere og øvrige medlemmer. Adskillige nålevende etterkommere vil her møte mindelser om bortgangne forfedre og deres selskapelige gleder.

Man kunne kanskje våge å si at på kjørestellet skal storfolk kjennes — for det hendte at det var med firspann at klubbens utferdsmenn dro avsted på den lille halvannen mils utflukten til festmøtet i Sandviken. Den offisielle innstiftelse synes å ha funnet sted sist i 1870-årene. For i den samling av møtesanger jeg har funnet på Bogstad etter min kjære svigerfar godseier Herman Wedel Jarlsberg heter det i sangen den 12. 3. 1898 at „vi er nu tyve aar gammel” hvilket tør være så å forstå at „Sandvikstorsken” ble stiftet i 1878.

Det forteller noe om medlemmenes alder. Herman Wedel Jarlsberg var 27 år gammel i 1878 og av noe lignende årgang var vel flertallet av medlemmene, men enkelte dog en del eldre, for eksempel den i sangene forekommende „tykke Thorvald”, hvormed siktes til kommandørkaptein Thorvald Dannevig, tidligere adjutant hos kong Oscar og siden kammerherre hos dronning Sofie.

Det kan vel være tvilsomt om der eksisterer mange overlevende eksemplarer av sangene fra de dengang celebre festmøtene. Skulle det dog være tilfelle kan nedenstående nøkkel tjene til tolkning av de brukte forkortelser eller de oppnavn som adskillige deltakere i denne datidens Christianiakrets hadde fått.

Han som i kretsen ble kalt „Bonden” er godseier Frithjof **Ingier** på Ljan, 1849—1906.

„Vor Thom” og „Gamle Thomas” er hoffjegermester Thomas **Fearnley**, 1841—1927.

„Sissener” — er godseier, senere stortingsmann Christian **Sissener** på Tomb herregård, 1849—1903.

„Nicolaysen” — er professor **Julius N.**, 1831—1909, også kalt Keiseren.

„Einar” — er grosserer Einar W. **Egeberg** 1851—1940.

„Axel” — er konsul Axel **Heiberg**, 1848—1932, også kalt Axel Strand etter sin eiendom Strand i Numedal, gift m. Ragnhild Meyer, søster av min svigermor Mimi Wedel Jarlsberg, begge døtre av Thv. Meyer. Axels eldre bror C. J. Heiberg, 1844—1914, forekom også i sangene.

„Bispen” — er Georg **Jensen** (hans far var biskop), var en hyggelig mann som passet godt i denne kretsen. Venn av Frithjof **Ingier** og var bestyrer eller kontorsjef på Ingiers Ljan.

„Erik” — er grosserer **Hauge**, i en vise hentydes til assurance.

„Sir Parr” — er min morfar, Søren A. Parr, 1815—1903, han var iseksportør og „elsket ei kemisk is.”

„Andresen” — er eieren av Tiedemans Tobaksfabrik, Nicolai **Andresen**, 1853—1923, far av Johan H. Andresen.

„Jørgen” — er Jørgen **Young**, eldre bror av Frithjof Y.

„Helle-Rud” — refererer seg til eiendommen Hellerud som Frithjof **Young** drev før han overtok farsgården Aas i Hakadal.

„C. M.” er lille tykke advokat C. M. **Hansen**; hans advokatfirma fortsattes av hans to nevøer advokatene Héber.

„Eminensen” — jeg tror det er **Fearnley**, tittelen har vært brukt om ham.

„Fyrdirektøren” — man må gjette på fyrdirektør **Diriks**, den bekjente tegner, akvarellmaler og humorist **Carl Fredrik D.**, 1814—1895.

„Fredrik den tredje” — er byråsjef Fredrik **Næser**, ordenens nye stormester 1887.

„Stormesteren” — er Thorvald **Dannevig** av slekten fra Lillesand. Mitt hus „Dannevigen” bygget 1808 har tilhørt hans slekt.

„Barthen” — er marinemaler C. W. **Barth**, 1847—1919.

„Ulrik” — er Ulrik **Rosenberg**, også broren Aksel var med i klubben.

„August” — er August **Kallevig**, 1851—1924, av Arendalslekten, gift med datter av grosserer G. Mowinckel, 1822—1887.

„Thaulow” — er Johan Fredrik **Thaulow**, 1840—1912, generalløytnant og sjef for Sanitetet.

„Schröder” — er Christiania Theaters bekjente sjef Hans F. L. **Schröder**, 1836—1902.

„Schou” — er fabrikkeier John C. **Schou**, 1858—1887, fra Sinsen.

„Don Mowinckel” — er bergenseren grosserer Gerhard **Mowinckel**, han hadde tjent sin formue i Bilbao og Santander i Spania, bodde i Parkveien 43, far til ovennevnte grosserer August Kallevigs hustru Wenche, f. Mowinckel.

„Her(re)-mand den Store” — er Herman **Wedel Jarlsberg** på Fjugstad og Bogstad. Han var stifter av Sandviksordenen, også kalt Korketrekkerordenen. — Nedenfor gjengis utdrag av et brev av 7. 4. 1888 i ordenens spøkefullt-høytidelige stil.

Fra Storkors av Sandviksordenen og fhv. Stormester J. C. H. N. Wedel-Jarlsberg til Hans Durchlaughtighed Storkors av Sandviksordenen Stormester Fr. Næser:

„ . . . Vi staa ligeoverfor en vidtforgrenet, paagaaende cynisk afholdsbevægelse, der nu ikke længere i lighed med andre samfundsnedbrydende bevægelser, nøier sig med at arbeide i det stille og skjulte, men frækt træder frem i dagen i de grelleste farver. Ja, saavidt ere vi endog komne i vor Tid, der dog roser sig af at være en oplysningens Tid, at landets kaarne mænd ved paalæg af brændevinstold m. m. vil søge at lamme os alle, og endog ved at stille et statsmonopol for brændevin i udsigt rent ud har stillet sig fiendtlig til vor høie orden.

Min ædle Harmе tjene mig til undskyldning for at jeg anraaber D. D. om kraftig bistand i disse mørke, tørre Tider. Jeg har jo ogsaa en dobbelt opfordring til at vie mine bedste kræfter til den gode sags fremme paa grund af min tidligere medvirken ved oprettelse af selskabet „Vinstokkens Støtte”.

Jeg har tænkt mig muligheden av at H's D. Dannevig og H's Exc. Fearnley med lethed hver maatte kunne afgive nogle passende dampskibe (af de overflødige) til etableren af en fast sommerrute mellem Brændevin & Vinhavnene og Christiania. For H. E. Fearnleys vedkommende vil man dog udtrykkelig have bemærket, at fartøiene kun paaregnes for det mulige tilfælde, at disse nu have afsluttet de hidtil med saa meget held drevne undersøgelser af havbundens beskaffenhed i de forskjellige himmelstrøg. Kommer denne hurtigrute istand, vil ridderne i tidē delvis kunne forsyne sig og saaledes i noget mon sættes istand til at møde alle eventualiteter og med et lysere blik se fremtiden i møde.

Til slutning tilføies at man henstiller til D. D. at gribe sagen an paa den maade Deres prøvede visdom maatte angive som den rette enten ved et riddermøde til vedtagelse af protest mod tidens foreteelser eller ved en sammenslutning til yderligere hjælp af „Vinstokkens Støtte”. Nærværende henvendelse kan ogsaa, om D. D. saa maatte befale og finde tjenligt, cirkulere blandt ridderne, da muligens ikke alles blik fuldt ud er aabne for faren og for midlene til dennes energiske bekjæmpelse.”

TIL BILLEDET AV KLUBBEN SANDVIKSTORSKEN

1. Nicolai Andresen.	11. Advokat Wilh. Fridtjof Borgen.	20. Aug. Kallevig.
2. Marinemaler C. W. Barth.	12. Erik Hauge.	21. Frithjof Ingier.
3. Einar W. Egeberg.	13. Haaken Mathiesen.	22. Christian Sissener.
4. Fredrik Næser.	14. Georg Jensen.	23. Overlærer Friis.
5. Thorvald Dannevig.	15. John C. Schou.	24. Gerhard Mowinckel.
6. Herman Wedel Jarlsberg.	16. Carsten Schlytter.	25. J. T. Thaulow.
7. Thomas Fearnley.	17. Jørgen Young.	26. Herman Wessel.
8. C. M. Hansen.	18. Frithjof Young.	27. Ulrik Rosenberg.
9. Carl Heiberg.	19. Hans F. L. Schrøder.	28. Aksel Rosenberg.
10. Søren A. Parr.		

Klubben Sandvikstorsken.

Min kjære far, svigerfar, farfar,
bror, svoger og onkel, min kjæreste
venn

Hugo Parr

døde stille idag, 80 år gammel.
Gyland/Sandnes, 28. august 1974.

John Ragnar Lisen
Barnebarn
Bergljot Øglænd

Begravelsen foregår fra Høyland
kirke tirsdag 3. september kl. 14.00.

